

ส่วนที่ 1

บทนำ

ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552 พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทและอำนาจหน้าที่ต่างๆ เพิ่มมากขึ้น ทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น แม้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอำนาจหน้าที่เพิ่มมากขึ้น แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังคงมีทรัพยากรจำกัด ทั้งทรัพยากรบุคคล งบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ เพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมีความโปร่งใส และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ท้องถิ่นของตน จึงกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น **มีหน้าที่จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น** อันเป็นเครื่องมือที่สำคัญประการหนึ่งที่จะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินงานได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดแผนพัฒนาที่สามารถตอบสนองต่อการทำงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่นและสามารถบ่งชี้ความสำเร็จของแผนได้ด้วย เหตุผลที่มีการวางแผนมีความสำคัญ 5 ประการคือ

- 1) เป็นการลดความไม่แน่นอนและปัญหาความยุ่งยากซับซ้อนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
- 2) ทำให้เกิดการยอมรับแนวความคิดใหม่ๆ เข้ามาในองค์กร
- 3) ทำให้การดำเนินการขององค์กรบรรลุเป้าหมายที่ปรารถนา
- 4) เป็นการลดความสูญเปล่าของหน่วยงานที่ซ้ำซ้อน
- 5) ทำให้เกิดความแจ่มชัดในการดำเนินงาน

ดังนั้น การวางแผนคือ ความพยายามที่เป็นระบบ (System attempt) เพื่อตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติ ที่ดีที่สุดสำหรับอนาคต เพื่อให้องค์กรบรรลุผลที่ปรารถนา จากที่กล่าวมาข้างต้น แม้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีแผนพัฒนาท้องถิ่นที่ดีเท่าไรก็ตาม แต่หากไม่สามารถบ่งชี้ถึงผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นได้ ก็ไม่สามารถที่จะบ่งบอกความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่นได้ **“ระบบติดตาม”** จึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการปรับปรุงประสิทธิภาพในการดำเนินงาน รวมถึง **“ระบบประเมินผล”** ที่คอยเป็นตัวบ่งชี้ว่า ผลจากการดำเนินงานเป็นไปตามหรือบรรลุตามเป้าหมายหรือไม่อย่างไร เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ในการปรับปรุง แก้ไขขยายขอบเขต หรือแม้แต่ยุติการดำเนินงาน

การติดตามและการประเมินผลถือได้ว่าเป็นเครื่องมือที่จำเป็นในการปรับปรุงประสิทธิภาพของโครงการที่ดำเนินการอยู่โดยที่ **“การติดตาม”** (monitoring) หมายถึง กิจกรรมภายในโครงการซึ่งถูกออกแบบมาเพื่อให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) เกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการ ปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่และประสิทธิภาพของวิธีการดำเนินงาน หากไม่มีระบบติดตามของโครงการแล้ว ย่อมส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการ

ดำเนินงานให้ลุล่วง ค่าใช้จ่ายโครงการสูงเกินกว่าที่กำหนดไว้ กลุ่มเป้าหมายหลักของโครงการไม่ได้รับประโยชน์ หรือได้รับน้อยกว่าที่ควรจะเป็น เกิดปัญหาในการควบคุมคุณภาพของงานดำเนินงานเสียเวลาในการตรวจสอบ ความขัดแย้งในการปฏิบัติงานภายในหน่วยงานหรือระหว่างหน่วยงานกับกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับประโยชน์จากโครงการในทางตรงกันข้ามหากโครงการมีระบบติดตามที่ดีแล้ว จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการใช้ต้นทุน (cost-effective) ดำเนินงานด้านต่างๆ เป็นการให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับการบรรลุเป้าหมายของโครงการต่างๆ การระบุปัญหาที่เกิดขึ้นในโครงการและการเสนอทางแก้ปัญหา การติดตามดูความสามารถในการเข้าถึงโครงการของกลุ่มเป้าหมาย การติดตามดูประสิทธิภาพในการดำเนินงานของส่วนต่างๆ ในโครงการ และการเสนอวิธีการปรับปรุงการดำเนินงานโดยส่วนใหญ่แล้วผู้บริหารโครงการมักจะไม่ให้ความสำคัญกับการวางระบบติดตามโครงการ เนื่องจากว่าเป็นสิ่งที่ต้องใช้เทคนิคเชิงวิชาการค่อนข้างสูง จึงปล่อยให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานระดับสูงกว่าเป็นผู้ดำเนินการ นอกจากนี้ยังเสียค่าใช้จ่ายสูง และก่อให้เกิดความยุ่งยากซับซ้อนในทางปฏิบัติ อย่างไรก็ตามในความเป็นจริงแล้วขึ้นอยู่กับความจำเป็นและทรัพยากรที่มีอยู่ในแต่ละโครงการ เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าการวางระบบติดตามไม่จำเป็นที่จะต้องแบกรับภาระต้นทุนที่สูงหรือมีความซับซ้อนแต่อย่างใด บางโครงการมีระบบติดตามที่อาศัยพนักงานชั่วคราว (part-time) เพียงคนเดียว โดยมีหน้าที่จัดทำรายงานการติดตามประจำไตรมาส หรือในบางโครงการอาศัยพนักงานเต็มเวลา (full-time) เพียงจำนวนหนึ่งที่มีความเชี่ยวชาญในการทำการศึกษาดูตามเพื่อจะเลือกใช้วิธีติดตามที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการใช้ต้นทุนสูงสุดในส่วนของ “การประเมินผล” นั้น เป็นสิ่งหนึ่งที่สำคัญสำหรับการดำเนินการเช่นเดียวกับการติดตาม เพราะผลที่ได้จากการประเมินจะใช้ในการปรับปรุง แก้ไข การขยายขอบเขต หรือการยุติการดำเนินการ ซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการประเมิน การประเมินผลแผนงานจึงเป็นสิ่งที่บ่งชี้ว่าแผนงานที่กำหนดไว้ ได้มีการปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร อันเป็นตัวชี้วัดว่าแผนหรือโครงการที่ได้ดำเนินการไปแล้วนั้นให้ผลเป็นอย่างไร นำไปสู่ความสำเร็จตามแผนงานที่กำหนดไว้หรือไม่ อีกทั้งการติดตามและประเมินผลยังเป็นการตรวจสอบดูว่า มีความสอดคล้องกับการใช้ทรัพยากร (งบประมาณ) เพียงใด ซึ่งผลที่ได้จากการติดตามและประเมินผลถือเป็นข้อมูลย้อนกลับ (feedback) ที่สามารถนำไปในการปรับปรุงและการตัดสินใจต่อไป นอกจากนี้การประเมินผลยังถือเป็นกระบวนการตัดสินใจคุณค่าและการตัดสินใจอย่างมีหลักเกณฑ์โดยใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ดังนั้นแล้วการติดตามและประเมินผลจึงเป็นกลไกในการตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้เกิดความโปร่งใส เป็นเข็มทิศที่จะชี้ได้ว่าการพัฒนาท้องถิ่นจะไปทิศทางใด จะดำเนินการต่อหรือยุติโครงการต่างๆ เป็นกลไกของการขับเคลื่อนเสริมสร้างระบอบประชาธิปไตยในท้องถิ่นเพราะว่าการดำเนินการใดๆ ของหน่วยงานหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเมื่อมีการประเมินผลในสิ่งที่วางแผนไว้แล้วและที่ได้จัดทำเป็นงบประมาณรายจ่ายได้รับการตรวจสอบติดตามโดยคณะกรรมการที่ถูกจัดตั้งขึ้นก็ตามหรือจากการติดตามการประเมินผลโดยหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม สมาชิกสภาท้องถิ่น ประชาชนในท้องถิ่นล้วนเป็นกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดความโปร่งใส เป็นกระบวนการที่บอกถึงการบรรลุเป้าหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งอาจจะเป็นผลผลิต การบริการหรือความพึงพอใจซึ่งเกิดจากกระบวนการวางแผน ซึ่งประกอบไปด้วยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น

จากเหตุผลดังกล่าว องค์กรบริหารส่วนตำบลกละลาเส จึงต้องการดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลกละลาเส ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 (ระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ.

2563 ถึง กันยายน พ.ศ. 2564) ตามระเบียบระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2561 หมวด 6 ข้อ 29 คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(1) กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

(2) ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

(3) รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวัน นับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

(4) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร

ดังนั้น เพื่อให้การติดตามและประเมินผลแผนถูกต้องตามระเบียบดังกล่าวและมีประสิทธิภาพ เป็นประโยชน์ในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเส สามารถแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้ และประชาชนเกิดความพึงพอใจสูงสุด คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเส จึงได้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเส ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 (ระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ. 2563 ถึง กันยายน พ.ศ. 2564) ขึ้น เพื่อรายงานและเสนอความเห็นที่ได้จากการติดตามให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเสทราบ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ความหมายของการติดตามและประเมินผลแผน

เป็นการประเมินประสิทธิภาพประสิทธิผลของการดำเนินโครงการ กิจกรรม ซึ่งเป็นการประเมินทั้งแผนงาน นโยบายขององค์กรและประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคคลในองค์กรว่าแผนยุทธศาสตร์และแนวทางที่ถูกกำหนดไว้ในรูปแบบของแผนนั้นดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์จริงหรือไม่ สนองต่อความต้องการของประชาชนหรือผู้ที่มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายหรือไม่ การติดตามและประเมินผลนี้ไม่ใช่การตรวจสอบเพื่อการจับผิด แต่เป็นเครื่องมือทดสอบผลการทำงานเพื่อให้ทราบว่าผลที่เกิดขึ้นถูกต้องและเป็นไปตามวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงไร เป็นการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561-2565) ว่าเป็นไปตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นหรือไม่ นโยบายสาธารณะที่กำหนดไว้ในรูปของการวางแผนแบบมีส่วนร่วมของประชาชนหรือการประชาคมท้องถิ่นได้ดำเนินการตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ ระยะเวลาในการดำเนินการสอดคล้องกับงบประมาณและสภาพพื้นที่ของท้องถิ่นหรือไม่ การติดตามและประเมินผลเป็นการวัดระดับความสำเร็จหรือล้มเหลวของยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งครอบคลุมถึงสิ่งแวดล้อมของนโยบาย (environments or contexts) การประเมินปัจจัยนำเข้าหรือทรัพยากรที่ใช้โครงการ (input) การติดตามและประเมินผลกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ (implementation process) การประเมินผลนโยบาย (policy outputs) การประเมินผลลัพธ์นโยบาย (policy outcomes) และการประเมินผลกระทบนโยบาย (policy impacts) สิ่งที่จะได้รับหรือสนองตอบกลับจากการติดตามและประเมินผลก็คือจะช่วยให้ผู้บริหารท้องถิ่นนำไปเป็นเครื่องมือในการปรับปรุงนโยบาย

ยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาท้องถิ่น และการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่และนโยบายของรัฐบาลหรืออาจใช้เป็นเครื่องมือในการเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำหรือยกเลิกโครงการในกรณีที่ไม่เกิดความคุ้มค่าต่อประชาชนหรือประชาชนไม่พึงพอใจ ซึ่งการติดตามและประเมินผลนี้มีทั้งในรูปของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผน สมาชิกสภาท้องถิ่น ประชาชนในพื้นที่ องค์กรภาคประชาสังคมหรือองค์กรทางสังคม องค์กรเอกชน หน่วยงานราชการที่มีหน้าที่กำกับดูแลหน่วยงานราชการอื่นๆ และที่สำคัญที่สุดคือผู้รับผิดชอบโครงการโดยตรง

2.ความสำคัญของการติดตามและประเมินผล

เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น และการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม การจ่ายขาดเงินสะสม งบประมาณเงินอุดหนุนเฉพาะกิจและงบประมาณรายจ่ายด้วยวิธีการอื่นๆ เมื่อมีการใช้จ่ายงบประมาณก็ต้องมีการตรวจสอบผลการใช้จ่ายงบประมาณว่าดำเนินการไปอย่างไรบ้าง บรรลุวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงใดก็คือการใช้วิธีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

การนำแผนไปจัดทำงบประมาณนี้ เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 ข้อ 22 ให้ใช้แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นแนวทางในการจัดทำงบประมาณ ให้หัวหน้าหน่วยงานจัดทำงบประมาณการรายรับ และประมาณการรายจ่าย และให้หัวหน้าหน่วยงานคลังรวบรวมรายงานการเงินและสถิติต่างๆ ของทุกหน่วยงานเพื่อใช้ประกอบการคำนวณขอตั้งงบประมาณเสนอต่อเจ้าหน้าที่งบประมาณ

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2559 ข้อ 4 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจตั้งงบประมาณให้เงินอุดหนุนหน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนได้ภายใต้หลักเกณฑ์ดังนี้

- 1) ต้องเป็นภารกิจที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ให้เงินอุดหนุนตามกฎหมาย และต้องไม่มีลักษณะเป็นเงินทุนหมุนเวียน
- 2) ประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ให้เงินอุดหนุนต้องได้รับประโยชน์จากโครงการที่จะให้เงินอุดหนุน
- 3) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องให้ความสำคัญกับโครงการอันเป็นภารกิจหลักตามแผนพัฒนาท้องถิ่นที่จะต้องดำเนินการเอง และสถานะทางการคลังก่อนที่จะพิจารณาให้เงินอุดหนุน
- 4) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นสมควรให้เงินอุดหนุนหน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุนให้นำโครงการขอรับเงินอุดหนุนของหน่วยงานดังกล่าวบรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น และตั้งงบประมาณไว้ในหมวดเงินอุดหนุนของงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรืองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ห้ามจ่ายจากเงินสะสมทุนสำรองเงินสะสม หรือเงินกู้

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ข้อ 25 แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นกรอบในการจัดทำ

งบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสมในช่วงของแผนนั้น รวมทั้งวางแผนทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการพัฒนาที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น

กล่าวอีกนัยหนึ่งความสำคัญของการติดตามและประเมินผลแผนเป็นเครื่องมือสำคัญในการทดสอบการดำเนินงานตามภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าดำเนินการได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ ทำให้ทราบและกำหนดทิศทางการพัฒนาได้อย่างเป็นรูปธรรม และเกิดความชัดเจนที่ทำให้ทราบถึงจุดแข็ง (strengths) จุดอ่อน (weaknesses) โอกาส (opportunities) ปัญหาหรืออุปสรรค (threats) ของแผนพัฒนาโครงการ กิจกรรมต่างๆ ซึ่งอาจเกิดจากองค์กร บุคลากร สภาพพื้นที่และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแผนงานให้เกิดความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมในสังคมภายใต้ความต้องการและความพึงพอใจของประชาชนและนำไปสู่การวางแผนการพัฒนาในปีต่อไป เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์เชิงคุณค่าในกิจการสาธารณะมากที่สุดและเมื่อพบจุดแข็ง ก็ต้องเร่งรัดดำเนินการและจะต้องมีความสุขรอบคอบในการดำเนินการ ขยายโครงการ งานต่างๆ ที่เป็นจุดแข็งและพึงรอโอกาสในการเสริมสร้างให้เกิดจุดแข็งนี้ และเมื่อพบจุดแข็งก็ต้องเร่งรัดดำเนินการและจะต้องตั้งรับให้มั่น รอโอกาสที่จะดำเนินการและตั้งมั่นอย่างสุขุม รอบคอบ พยายามลดถอยสิ่งที่เป็นปัญหาและอุปสรรคลงไป เมื่อพบจุดอ่อนต้องหยุดและลดถอยปัญหาลงให้ได้ ดำเนินการปรับปรุงให้ดีขึ้น ตั้งรับให้มั่นเพื่อรอโอกาสและสุดท้ายเมื่อมีโอกาสก็ต้องใช้พันธมิตรให้เกิดประโยชน์เพื่อดำเนินการขยายแผนงาน โครงการ งานต่างๆ พร้อมการปรับปรุงและเร่งรัดดำเนินการสิ่งเหล่านี้จะถูกค้นพบเพื่อให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่น โดยการติดตามและประเมินผลซึ่งส่งผลให้เกิดกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นอย่างเข้มแข็ง และมีความยั่งยืน เป็นไปตามเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้ได้อย่างดียิ่ง

3.วัตถุประสงค์ของการติดตามและประเมินผล

- 1) เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการและการบริหาร
- 2) เพื่อการปรับปรุงแผนงาน
- 3) เพื่อประเมินความเหมาะสมของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับโครงการ
- 4) เพื่อระบุแนวทางที่จะปรับปรุงมาตรการที่จะนำไปใช้ให้เหมาะสม
- 5) เพื่อความกระจ่างชัดของแผนงาน
- 6) เพื่อการพัฒนาแผนงาน
- 7) เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ให้การสนับสนุนทางการเงิน
- 8) เพื่อทดสอบแนวความคิดริเริ่มในการแก้ไขปัญหาของท้องถิ่น
- 9) เพื่อการตัดสินใจที่จะขยายโครงการหรือยุติโครงการ

4. ขั้นตอนการติดตามและประเมินผล

ขั้นตอนที่ 1

แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 ข้อ 28 ดังนี้

ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

- 1) สมาชิกสภาท้องถิ่นที่สภาท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสามคน
- 2) ผู้แทนประชาคมท้องถิ่นที่ประชาคมท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน
- 3) ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน
- 4) หัวหน้าส่วนการบริหารที่คัดเลือกกันเองจำนวนสองคน
- 5) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน

โดยให้คณะกรรมการเลือกกรรมการหนึ่งคนทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการและกรรมการอีกหนึ่งคนทำหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการ

กรรมการตาม (1) (2) (3) (4) และ (5) ให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีและอาจได้รับการคัดเลือกอีกก็ได้

ขั้นตอนที่ 2

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 ข้อ 29 (1)

ขั้นตอนที่ 3

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 ข้อ 29 (2)

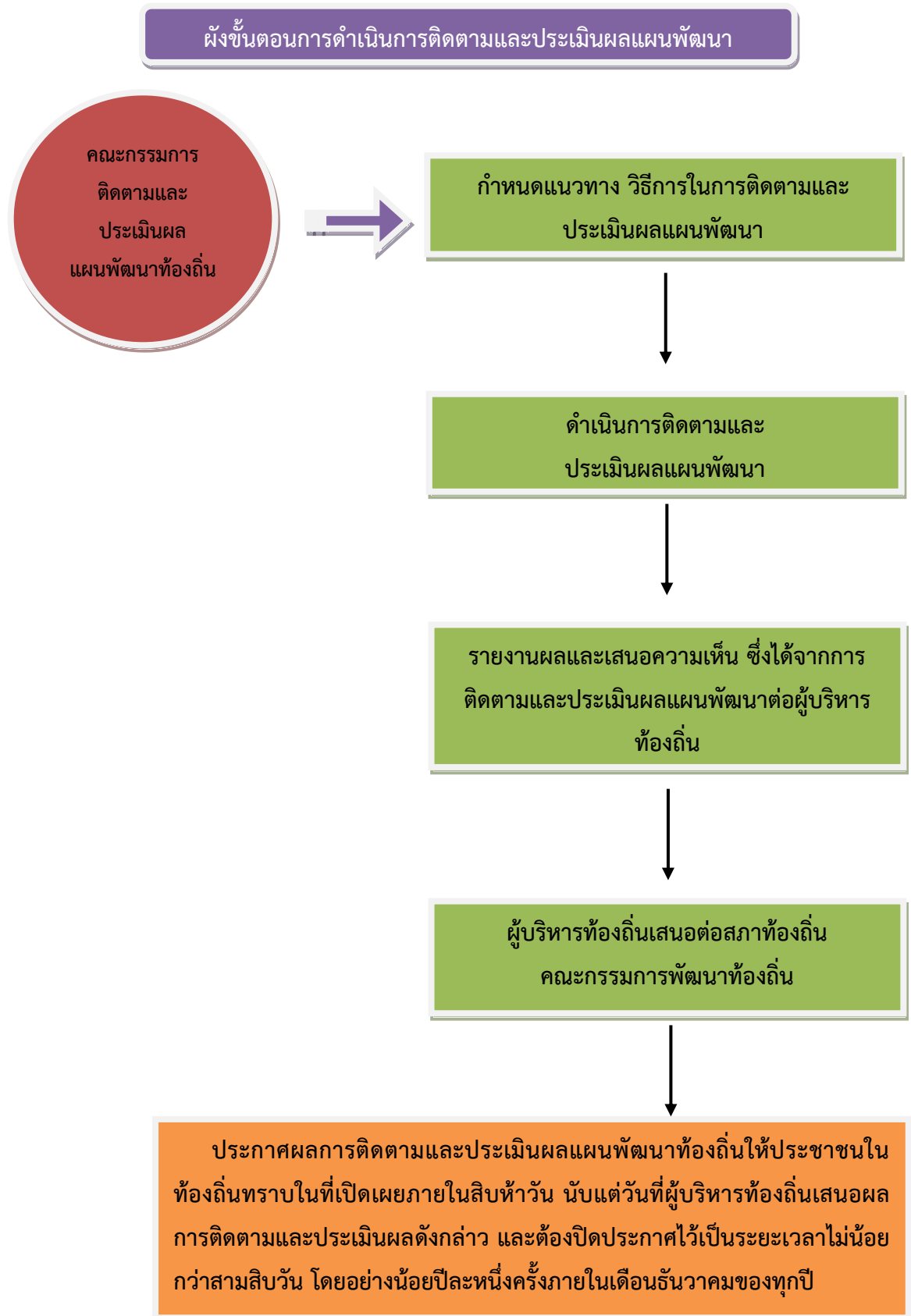
ขั้นตอนที่ 4

รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผย ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 ข้อ 29 (3)

ขั้นตอนที่ 5

ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลดังกล่าว และต้องปิด

ประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 ข้อ 29 (3)



5. กรอบและแนวทางในการติดตามและประเมินผล

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเสได้กำหนดกรอบและแนวทางในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเส โดยอาศัยหนังสือกระทรวงมหาดไทยและคู่มือของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ดังนี้

➤ หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 5797 ลงวันที่ 10 ตุลาคม 2559 เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.2561 - 2564) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559

➤ หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 2931 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2562 เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 - 2565) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

➤ คู่มือการติดตามและประเมินผลการทำงานและแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นร่วมกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)

ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยและคู่มือดังกล่าวคณะกรรมการจึงได้กำหนดกรอบและแนวทางในการติดตามและประเมินผล ดังนี้

5.1 กรอบเวลา (time & timeframe) ความสอดคล้อง (relevance) ความพอเพียง (adequacy) ความก้าวหน้า (progress) ประสิทธิภาพ (efficiency) ประสิทธิผล (effectiveness) ผลลัพธ์และผลผลิต (outcome and output) การประเมินผลกระทบการประเมินผลกระบวนการ (process evaluation) มีรายละเอียดดังนี้

(1) กรอบเวลา (time & timeframe)

การดำเนินโครงการเป็นไปตามห้วงเวลาที่กำหนดเอาไว้ในแผนการดำเนินงานหรือไม่ และเป็นห้วงเวลาที่ดำเนินการเหมาะสมต่อถูกต้องหรือไม่ มีความล่าช้าเกิดขึ้นหรือไม่

(2) ความสอดคล้อง (relevance)

มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์ประเทศ ค่านิยมหลักของคนไทย นโยบายของรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนชุมชน แผนเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) วิสัยทัศน์ พันธกิจ จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา แนวทางการพัฒนา นโยบายผู้บริหาร รวมทั้งปัญหาความต้องการของประชาคมและชุมชน

(3) ความพอเพียง (adequacy)

การบรรจุโครงการในแผนพัฒนาเป็นโครงการที่มีความจำเป็นต่อประชาชนในชุมชน สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ในชุมชน และสามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่น โดยคำนึงถึงงบประมาณของท้องถิ่น

(4) ความก้าวหน้า (Progress)

พิจารณาถึงความก้าวหน้าในอนาคตของท้องถิ่น โดยพิจารณา

1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

มีโครงสร้างพื้นฐานที่ดี มีถนนในการสัญจรไปมาได้สะดวกปลอดภัย ประชาชนมีน้ำใช้ในการอุปโภค-บริโภคทุกครัวเรือน ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน และมีไฟฟ้าสาธารณะครบทุกจุด มีแหล่งน้ำในการเกษตรพอเพียง

2) ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต

เด็กได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการดูแลอย่างทั่วถึงกลุ่มอาชีพมีความแข็งแรง โรคติดต่อ โรคระบาด โรคอุบัติใหม่ลดลง สภาพความเป็นอยู่ดีขึ้น มีที่อยู่อาศัยที่มีสภาพมั่นคงแข็งแรง ประชาชนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง

3) ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย

ประชาชนได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ชุมชนปลอดภัยปลอดการพนัน อบายมุข การทะเลาะวิวาท

4) ด้านเศรษฐกิจ พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การพาณิชยกรรมเพิ่มมากขึ้น มีการท่องเที่ยวในท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและเพียงพอในการดำรงชีวิต

5) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติไม่ถูกทำลาย สภาพแวดล้อมในชุมชนดีขึ้น ปราศจากมลภาวะที่เป็นพิษ ชยะในชุมชนลดลงและถูกกำจัดอย่างเหมาะสม ปริมาณน้ำเสียลดลง การระบายน้ำดีขึ้น

6) ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นยังคงอยู่และได้รับการส่งเสริมอนุรักษ์สู่คนรุ่นต่อไป ประชาชน เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นมีจิตสำนึก เกิดความตระหนัก และเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสืบสานภูมิปัญญาและคุณค่าความหลากหลายทางวัฒนธรรม ทั้งที่เป็นชีวิต ค่านิยมที่ดีงาม และความเป็นไทย รวมทั้งได้เรียนรู้ความสำคัญ รู้จักวิถีชีวิต รู้ถึงคุณค่าของประวัติศาสตร์ ในท้องถิ่น ความเป็นมาและวัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น อันจะสร้างความภูมิใจและจิตสำนึกในการรักษา วัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่นสืบไป

(5) ประสิทธิภาพ (efficiency)

ติดตามและประเมินโครงการที่ดำเนินการว่าสามารถดำเนินการได้บรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ มีผลกระทบเกิดขึ้นหรือไม่ ผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจหรือไม่ การดำเนินโครงการสามารถแก้ไขปัญหาของชุมชนได้หรือไม่ งบประมาณถูกใช้ไปอย่างประหยัดและคุ้มค่าหรือไม่ ทรัพย์สินของท้องถิ่น เช่น วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ ถูกใช้ไปอย่างคุ้มค่า มีการบำรุงรักษาและซ่อมแซม มีการปรับปรุงหรือไม่

(6) ประสิทธิภาพ (effectiveness)

ประชาชนมีความพึงพอใจมากน้อยเพียงใด ปัญหาของชุมชนประชาชนได้รับการแก้ไขหรือไม่ มีผลกระทบต่อประชาชนในชุมชนหรือไม่

(7) ผลลัพธ์และผลผลิต (outcome and output)

ประชาชน ชุมชน ได้รับอะไรจากการดำเนินโครงการขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งส่งผลไปถึงการพัฒนาจังหวัด ภูมิภาค และระดับประเทศ

(8) การประเมินผลกระทบ การประเมินผลกระบวนการ (process evaluation)

เป็นการประเมินถึงผลกระทบต่อชุมชนและสังคมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาถึงผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน สังคม สภาพแวดล้อม สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ เศรษฐกิจ ว่ามีผลกระทบเกิดขึ้นอย่างไร สาเหตุจากอะไร ประเมินผลกระบวนการดำเนินงานโครงการ กระบวนการเหมาะสม ถูกต้องหรือไม่

5.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของท้องถิ่น

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมท้องถิ่น ทั้งตำบล อำเภอ เนื่องจากในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น มีหมู่บ้านที่บางส่วนมีเขตติดต่อกับ อปท. ข้างเคียง ซึ่งมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันกับสภาพแวดล้อมภายใต้สังคมที่เป็นทั้งระบบเปิดมากกว่าระบบปิดในปัจจุบัน โดยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมเป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายใน ดังนี้

1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก เป็นการตรวจสอบ ประเมินและกรองปัจจัยหรือข้อมูลจากสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลกระทบต่อท้องถิ่น เช่น สภาพเศรษฐกิจ เทคโนโลยี การเมือง กฎหมาย สังคม สิ่งแวดล้อม วิเคราะห์เพื่อให้เกิดการบูรณาการ (integration) ร่วมกันกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการหรือรัฐวิสาหกิจ การวิเคราะห์สภาพภายนอกนี้ เป็นการระบุถึงโอกาสและอุปสรรคที่จะต้องดำเนินการและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

2) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

เป็นการตรวจสอบ ประเมินและกรองปัจจัยหรือข้อมูลจากสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น ปัจจัยใดเป็นจุดแข็งหรือจุดอ่อนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะแสวงหาโอกาสพัฒนาและหลีกเลี่ยงอุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้นได้ ซึ่งการติดตามและประเมินผลโดยกำหนดให้มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน สามารถทำได้หลายแนวทาง เช่น การวิเคราะห์ห่วงโซ่แห่งคุณค่าภายในท้องถิ่น (value-chain analysis) การวิเคราะห์ปัจจัยภายในตามสายงาน (scanning functional resources) เป็นการวิเคราะห์ ตรวจสอบ ติดตามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อวิเคราะห์ถึงจุดแข็งและจุดอ่อน

5.3 การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเส

- ติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
- ติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

- 5.4 ดำเนินการตรวจสอบในระหว่างการดำเนินโครงการพัฒนาและกิจกรรมที่ดำเนินการจริงทั้งหมด ในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประจำปีงบประมาณนั้น ว่าสามารถเป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่
- 5.5 สรุปผลการดำเนินโครงการในแผนพัฒนา
- 5.6 สรุปผลการประเมินความพึงพอใจ
- 5.7 เปรียบเทียบผลการดำเนินงานในปีที่ผ่านมาและปีปัจจุบัน
- 5.8 เสนอแนะความคิดเห็นที่ได้จากการติดตามและประเมินผล

6. ระเบียบ วิธีการในการติดตามและประเมินผล

ระเบียบ วิธีการในการติดตามและประเมินผล วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ซึ่งต้อง กำหนดวิธีการติดตามและประเมิน กำหนดช่วงเวลาในการติดตามและประเมินผล โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ประการ ดังนี้

6.1 ระเบียบในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ระเบียบวิธีการในการติดตามและประเมินผล แผนพัฒนา มีองค์ประกอบ 4 ประการ ดังนี้

(1) ผู้เข้าร่วมติดตามและประเมินผล ได้แก่ คณะกรรมการติดตามและประเมินผล ผู้รับผิดชอบแผนพัฒนา สมาชิกสภา ประชาชนในท้องถิ่น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และผู้มีส่วนได้เสีย (stakeholders) ในท้องถิ่น ผู้รับผิดชอบโครงการ

(2) ขั้นตอนในการติดตามและประเมินผล (รายละเอียดตามหัวข้อที่ 3 ข้างต้น)

(3) ช่วงระยะเวลาในการติดตามและประเมินผล

คณะกรรมการต้องดำเนินการติดตามรายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผล แผนพัฒนาท้องถิ่นให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสัปดาห์วัน นับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลดังกล่าว และต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์ โดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

(4) เครื่องมือ อันได้แก่

เครื่องมือ อุปกรณ์ สิ่งที่ใช้เป็นสื่อสำหรับการติดตามและประเมินผล เพื่อใช้ในการ รวบรวมข้อมูลแผนพัฒนาที่ได้กำหนดขึ้น ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ข้อมูลดังกล่าวเป็นได้ทั้งข้อมูลเชิง ปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพ มีความจำเป็นและสำคัญในการนำมาหาค่าและผลของประโยชน์ที่ได้รับจาก แผนพัฒนา เป็นแบบสอบถาม แบบวัดคุณภาพแผน แบบติดตามและประเมินผลโครงการสำหรับแผนพัฒนา เพื่อความสอดคล้องของยุทธศาสตร์และโครงการ แบบตัวบ่งชี้ของการทำงาน แบบบันทึกข้อมูล แบบ รายงาน เพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ และการหาผลสัมฤทธิ์โดยรูปแบบต่างๆ ที่สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น

(5) กรรมวิธี อันได้แก่

เป็นวิธีการติดตามและประเมินผล จะต้องศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์ ซึ่งเป็นการตรวจดูเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่เป็นทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการ

พัฒนาท้องถิ่น โดยดำเนินตรวจสอบเอกสารหลักฐานต่างๆ อันได้แก่แผนพัฒนา แผนการดำเนินการ เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่าย การลงนามในสัญญา การเบิกจ่ายงบประมาณ เอกสารการดำเนินโครงการ ทรัพย์สินต่างๆ มีอยู่จริงหรือไม่ สภาพของทรัพย์สินนั้นเป็นอย่างไร อันได้แก่ ครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง กลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ เพื่อตรวจสอบว่าดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และได้รับผลตามที่ตั้งไว้หรือไม่ โดยการเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล (data analysis)

6.2 วิธีในการติดตามและประเมินผล

(1) การออกแบบการติดตามและประเมินผล

ดำเนินการออกแบบการติดตามประเมินผล เริ่มจากการเก็บรวบรวมข้อมูล การนำข้อมูลมาวิเคราะห์ เปรียบเทียบ การค้นหาผลกระทบของการดำเนินโครงการ ผลกระทบต่อองค์กรสอบถามข้อมูลจากผู้รับผิดชอบโครงการ นำมาวิเคราะห์ปัญหา สรุปผล เสนอแนะการแก้ไขปัญหา

(2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

โดยดำเนินการเก็บข้อมูลจากแผนพัฒนาท้องถิ่น แผนการดำเนินการ ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย เอกสารการเบิกจ่าย ภาพถ่าย ทะเบียนทรัพย์สิน เอกสารการดำเนินโครงการจากผู้รับผิดชอบโครงการ ลงพื้นที่ตรวจสอบ สอบถามประชาชนในพื้นที่

7. เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล

สิ่งที่จะทำให้การติดตามและประเมินผลมีประสิทธิภาพก็คือเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการติดตามประเมินผลตามที่กล่าวไปแล้วในระเบียบวิธีการติดตามและประเมินผล คณะกรรมการได้พิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

7.1 การประเมินผลในเชิงปริมาณ

(1) แบบตัวบ่งชี้ในการปฏิบัติงาน ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 2931 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2562 เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 - 2565) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแบบอื่นๆที่แสดงถึงผลการดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเส

7.2 การประเมินผลในเชิงคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ คือแบบสำรวจความพึงพอใจ ในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเสในภาพรวม โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจมีดังนี้ คือ แบบประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อผลการดำเนินงาน (โครงการ/กิจกรรม) ขององค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเสในการพัฒนาและส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามยุทธศาสตร์และประเด็นการพัฒนา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 รวมไปถึง แบบประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการในงานบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเส (ให้หน่วยงานภายนอกดำเนินการ)

7.3 การติดตามประเมินผลรายโครงการ

กำหนดให้ผู้รับผิดชอบโครงการเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการติดตามโครงการโดยผู้รับผิดชอบโครงการอาจมอบหมายให้บุคคล หรือ คณะกรรมการ หรือ คณะทำงาน กำหนดแบบและวิธีการติดตามและประเมินได้ตามความเหมาะสม และสรุปปัญหา-อุปสรรค ข้อเสนอแนะหรือแสดงความคิดเห็น

8. ประโยชน์ของการติดตามและประเมินผล

- 1) ทำให้ทราบว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติมีสมรรถภาพในการจัดการและบริหารมากน้อยเพียงใด
- 2) ทราบจุดสำคัญที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างชัดเจน ทั้งวัตถุประสงค์ของแผนงาน ขั้นตอนการปฏิบัติ ทรัพยากรที่ต้องใช้ ช่วงเวลาที่ต้องกระทำให้เสร็จ ซึ่งจะช่วยให้แผนงานมีความเหมาะสมต่อการนำไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- 3) ทำให้ทราบว่า จะต้องเปลี่ยนแปลงโครงการอย่างไรบ้างให้เหมาะสม ระดับการเปลี่ยนแปลงมากน้อยแค่ไหน การเปลี่ยนแปลงจะก่อให้เกิดผลกระทบอะไรบ้าง อาทิ เช่น การเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์บางส่วน การเปลี่ยนแนวทางการปฏิบัติ หรือการเปลี่ยนแปลงหน่วยงานที่รับผิดชอบการนำโครงการไปปฏิบัติ เป็นต้น
- 4) ทำให้ทราบว่า มาตรการหรือกิจกรรมที่ใช้ยังมีข้อบกพร่องอะไรบ้าง ข้อบกพร่องดังกล่าวเกิดจากสาเหตุอะไร เพื่อนำมาประมวลผลเพื่อแสวงหาแนวทางแก้ไขปรับปรุงมาตรการใหม่ให้เหมาะสมต่อการนำไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ยิ่งขึ้น
- 5) ทำให้ทราบว่า ขั้นตอนใดบ้างที่มีปัญหาอุปสรรค และปัญหาอุปสรรคเหล่านั้นเกิดจากสาเหตุอะไร เมื่อทราบข้อมูลทั้งหมด การประเมินผลจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการปรับปรุงขั้นตอนการทำงานของแผนงานให้มีความกระชับชัดเจน เพื่อขจัดปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอนให้หมดไป
- 6) ทำให้ทราบว่า แผนงานที่นำไปปฏิบัติมีจุดแข็ง (strengths) และจุดอ่อน (weaknesses) อะไรบ้าง และจุดอ่อนที่พบเกิดจากสาเหตุอะไรและจะแก้ไขได้อย่างไร เมื่อได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลครบถ้วนแล้ว ผลการวิเคราะห์จะนำไปสู่การพัฒนาแผนงานให้มีความเหมาะสม และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- 7) ทำให้ผู้ให้การสนับสนุนทราบผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติว่าบรรลุวัตถุประสงค์มากหรือน้อยเพียงใด มีปัญหาอุปสรรคที่ต้องปรับปรุงแก้ไขโครงการหรือไม่
- 8) การประเมินจะชี้ให้เห็นว่า แนวความคิดริเริ่มใหม่ในการแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด มีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานอย่างไรบ้าง และปัญหาอุปสรรคเหล่านั้นได้ผลเพียงใด และหรือจะต้องปรับปรุงในส่วนใดบ้าง
- 9) การประเมินจะทำให้เกิดความกระชับว่าโครงการใดที่นำไปปฏิบัติแล้วได้ผลดีสมควรจะขยายโครงการให้ครอบคลุมกว้างขวางยิ่งขึ้นหรือโครงการใดมีปัญหาอุปสรรคมากและไม่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาของสังคม ควรจะยุติโครงการเสียเพื่อลดความสูญเสียให้น้อยลง หรือในกรณีที่มีโครงการที่มีลักษณะแข่งขันกันการประเมินผลจะทำให้ทราบว่าโครงการใดมีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาของสาธารณชนสมควรสนับสนุนให้ดำเนินการต่อไป ส่วนโครงการที่ไม่ประสบความสำเร็จ หรือให้ผลตอบแทนน้อยกว่ามาก ก็ควรยกเลิกทิ้งเสีย

9. คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเส

- | | |
|---|---------|
| ๑. นายประเสริฐ บู๊กิ่ง
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเส หมู่ที่ ๑ | กรรมการ |
| ๒. นายสุเทพ กุ้งทอง
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเส หมู่ที่ ๕ | กรรมการ |
| ๓. นายนิกร ปราบเขต
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเส หมู่ที่ ๗ | กรรมการ |
| ๔. นายเฉลิม ศรีไทย
ผู้แทนประชาคมท้องถิ่น หมู่ที่ ๗ | กรรมการ |
| ๕. นายปรีชา ไผ่ผณี
ผู้แทนประชาคมท้องถิ่น หมู่ที่ ๔ | กรรมการ |
| ๖. นางเพ็ญศรี บัวขำ
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลกะลาเส | กรรมการ |
| ๗. นายศิวกร เคี่ยมการ
นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร | กรรมการ |
| ๘. นายคล่อง ปิยดิolk
ผู้ทรงคุณวุฒิ | กรรมการ |
| ๙. นายสมนึก ยงประเดิม
ผู้ทรงคุณวุฒิ | กรรมการ |
| ๑๐. ว่าที่ ร.ต.อาภรณ์ อัมพันธ์
ผู้อำนวยการกองช่าง รักษาราชการแทน ปลัด อบต.กะลาเส | กรรมการ |
| ๑๑. นางสาวกัญฐิกา วรรณบวร
นักวิชาการเงินและบัญชี รักษาราชการแทน ผอ.กองคลัง | กรรมการ |
| ๑๒. นางสาวชนัญชิตา แก้วประจำ
นักทรัพยากรบุคคล รักษาราชการแทน หัวหน้าสำนักปลัด | กรรมการ |
| ๑๓. นายชวพัฒน์ กังวานอำนาจ
นักวิเคราะห์นโยบายและแผน | กรรมการ |

ส่วนที่ 2

แผนยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และแนวทางการพัฒนา

ในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนานั้น จะต้องติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนว่า มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์ประเทศ ค่านิยมหลักของคนไทย นโยบายของรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาดังกล่าวส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนชุมชน แผนเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) วิสัยทัศน์ พันธกิจ จุดมุ่งหมาย เพื่อการพัฒนา แนวทางการพัฒนา นโยบายผู้บริหาร รวมทั้งปัญหา ความต้องการของประชาคมและชุมชน โดยแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวมีรายละเอียดดังนี้

แผนยุทธศาสตร์

1. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้นโดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญาทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฉบับที่ 9-11 เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคงเกิดภูมิคุ้มกันและมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสมส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศนอกจากนั้น ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง 5 ปีแรก ของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคนสังคมและระบบเศรษฐกิจของประเทศ ให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกันยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

วิสัยทัศน์

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยืดหยุ่นสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ

1. การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง
 - (1) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5.0
 - (2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ในปี 2564 เพิ่มขึ้นเป็น 317,051 บาท (9,325 ดอลลาร์ สรอ.) และ 301,199 บาท (8,859 ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี
 - (3) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 2.5 ต่อปี
 - (4) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 8.0 (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10.0 และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 7.5 ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.0 ต่อปี)
2. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
 - (1) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (SocioEconomic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
 - (2) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
 - (3) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน
3. การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
 - (1) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
 - (2) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง
4. การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - (1) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
 - (2) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
 - (3) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
 - (4) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(5) มีการบริหารจัดการค่าให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทาน

5.การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(1) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(2) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(3) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

กรอบยุทธศาสตร์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ประกอบด้วย 10 ยุทธศาสตร์หลัก ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
2. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
3. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
4. ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
5. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
6. ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ
7. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
8. ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม
9. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
10. ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค

2. แผนการบริหารราชการแผ่นดิน

รัฐบาลมีนโยบายที่จะพัฒนาการเมืองของประเทศไปสู่การปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถปกครองตนเอง และพิทักษ์สิทธิของตนได้เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งจะมุ่งเพิ่มประสิทธิภาพ สร้างความโปร่งใส และขจัดการทุจริตในการบริหารราชการแผ่นดินและการให้บริการประชาชน ทั้งนี้ เพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคมและเอื้อต่อการพัฒนาประเทศทั้งในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินที่เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ดังนี้

นโยบายที่ 1 นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก

นโยบายที่ 2 นโยบายความมั่นคงแห่งรัฐ

นโยบายที่ 3 เศรษฐกิจ

นโยบายที่ 4 นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

นโยบายที่ 5 ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นโยบายที่ 6 วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม

นโยบายที่ 7 การต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

นโยบายที่ 8 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

3. ยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy)

แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 65 กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2560 โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม 6 คณะ อันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์แนวโน้มวิสัยทัศน์และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

1. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจนและในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตามประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2560 ที่ร้อยละ 3.9 ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพเมื่อเทียบกับร้อยละ 6.0 ต่อปี ในช่วงเวลาเกือบ 6 ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยี

เข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณสุข การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่นๆของคนไทย มีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟูการใช้และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมา ยังขาดความชัดเจนส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีปัญหาการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมือง ตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์กลางจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกันการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลง และประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่างๆมีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศ ในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

2. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่นๆที่มีความซับซ้อนละเอียดอ่อนและมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชนซึ่ง รวมถึงการสร้างสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืน นอกจากนี้การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจหรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศและบริษัทข้ามชาติจะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎระเบียบ

ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคงและเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกระบบอาจ ก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหาเสพติดการค้ำมนุษย์และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ต ในทุกสิ่งการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้คาดว่าจะ เป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้นแนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี 2574 จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคนสูงวัย ที่จะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น ประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้นซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัยอาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้น เพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้นและเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพ ซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้นทั้งนี้การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้าน ขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริษัทสังคมไทย

นอกจากนี้ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลงและมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่างๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกันทำให้การเป็นสังคมสีเขียว การรักษาและบริหารจัดการ

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศ รวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น กฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนและบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติทั้งในส่วนของการทำงานและอาชีพสาขาการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์กรความรู้ เทคโนโลยี และสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยาก การเกิดขึ้นของโรคระบาดและโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยีโครงสร้างพื้นฐานและองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไปมีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติ โดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป กระแสโลกาภิวัตน์จะทำให้เกิดการพัฒนารายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูงและมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้นการพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้าน การพัฒนาที่เกี่ยวข้องมีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกันโดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะและทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่างๆที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนการสอนและการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัยระบบบริการสาธารณะโครงสร้างพื้นฐานรวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อให้ประเทศ

ไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทันโลกจากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรมภาคเกษตร และภาคบริการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาลดปัญหาความเหลื่อมล้ำและนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจและการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมายระบบภาษีต้องมีการพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้นและสามารถใช้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลกเพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรีเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคีและลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศ สิ่งแวดล้อมและปัจจัยการพัฒนาต่างๆที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัว ซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้าง การขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคต จึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุพร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชารัฐ เพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศและปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่างๆอย่างเป็นระบบโดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศและถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่นๆเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ ทั้งในระดับยุทธศาสตร์ภารกิจและพื้นที่ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เพื่อให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

3. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราชอธิปไตยการดำรงอยู่อย่างมั่นคงและยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็น

ธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคลและมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคง เป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศชุมชน มีความเข้มแข็งครอบครัว มีความอบอุ่นประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิตมีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงานและน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้นและมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็งขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลกและมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชียเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจเพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญรายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษา และการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทรเสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนและทุกภาคส่วนในสังคม ยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อการพัฒนาอย่างสมดุลมีเสถียรภาพและยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคงประชาชนมีความสุขเศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่องสังคมเป็นธรรมฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่งและมีคุณภาพสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวมโดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติประกอบด้วย

- 1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- 2) ชีตความสามารถในการแข่งขันการพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
- 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- 4) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- 5) ความหลากหลายทางชีวภาพคุณภาพสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- 6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

4. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ประกอบไปด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

4.1 ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (1) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (2) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (3) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- (4) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ
- (5) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

4.2 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (1) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (2) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (3) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (4) โครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงไทยเชื่อมโยงโลก
- (5) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

4.3 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (1) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (2) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (3) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (4) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (5) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี

- (6) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (7) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

4.4 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (1) การลดความเหลื่อมล้ำสร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (2) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจสังคมและเทคโนโลยี
- (3) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (4) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

4.5 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (1) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (2) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (3) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (4) พัฒนาพื้นที่เมืองชนบทเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศมุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
- (5) พัฒนาความมั่นคงน้ำพลังงานและเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (6) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

4.6 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (1) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางตอบสนองความต้องการและให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็วโปร่งใส
- (2) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับทุกประเด็นทุกภารกิจและทุกพื้นที่
- (3) ภาครัฐมีขนาดเล็กกลางเหมาะสมกับภารกิจส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (4) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (5) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่งยึดหลักคุณธรรมจริยธรรมมีจิตสำนึกมีความสามารถสูงมุ่งมั่นและเป็นมืออาชีพ
- (6) ภาครัฐมีความโปร่งใสปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (7) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่างๆและมีเท่าที่จำเป็น
- (8) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

4. ค่านิยมหลักของคนไทย

ค่านิยมหลักของคนไทย เพื่อสร้างสรรค์ประเทศไทยให้เข้มแข็ง มีทั้งหมด 12 ประการ ดังนี้

- 1) มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นสถาบันหลักของชาติในปัจจุบัน
- 2) ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม
- 3) กตัญญู ต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
- 4) ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษา เล่าเรียน ทางตรงและทางอ้อม
- 5) รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม
- 6) มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน
- 7) เข้าใจ เรียนรู้ การเป็นประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง
- 8) มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
- 9) มีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติ ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
- 10) รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่าย จำหน่าย และขยายกิจการเมื่อมีความพร้อมโดยภูมิคุ้มกันที่ดี

11) มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำหรือกิเลส มีความละอาย เกรงกลัวต่อบาปตามหลักของศาสนา

12) คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และต่อชาติ มากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

5. นโยบายของรัฐบาล

5.1 นโยบายหรือยุทธศาสตร์ประชารัฐ

พลเอกประยุทธ์จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้กำหนดนโยบายหรือยุทธศาสตร์ประชารัฐขึ้นเพื่อเป็นแนวนโยบายในการสร้างความสามัคคีรวมพลังของผู้คนในสังคมไทยโดยไม่แยกฝักแยกฝ่ายและไม่กันใครออกไปจากสังคมอีก ทั้งยังเป็นสำนึกและหน้าที่ที่คนไทยทุกคนจะต้องร่วมมือกันในการปกป้องแผ่นดินแม่จากภัยอันตรายทั้งปวงและร่วมกันพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้ามั่นคงและยั่งยืน ประสานพลังการสร้างชาติที่ต้องเติบโตแบบเศรษฐกิจฐานรากเพื่อให้เกิดความยั่งยืน นโยบายหรือยุทธศาสตร์ประชารัฐจึงมีแนวคิดในเรื่องของความร่วมมือร่วมใจของรัฐและประชาสังคมเพื่อร่วมแก้ปัญหาเศรษฐกิจและขับเคลื่อนการพัฒนาชาติทุกมิติที่เกิดขึ้นเพราะว่า ประชากรรัฐ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนในการพัฒนาประเทศที่มีรูปแบบเครือข่าย โยงใยสัมพันธ์กันเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเป็นแนวทางการบริหารราชการแผ่นดินยุคปัจจุบันที่เกิดจากการหล่อหลอมรวมพลังของคนไทยทุกคน ทุกหมู่เหล่า เห็นได้จาก เพลงชาติไทยซึ่งมีใจความว่า “ประเทศไทยรวมเลือดเนื้อชาติเชื้อไทย เป็นประชารัฐ ไผทของไทยทุกส่วนอยู่ดำรงคงไว้ได้ทั้งมวลด้วยไทยล้วนหมายรักสามัคคี...”

5.2 นโยบายของรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา

ประกอบด้วยนโยบาย 11 ด้าน ดังนี้

- 1) การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์
- 2) การรักษาความมั่นคงของรัฐบาลและการต่างประเทศ

- 3) การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสเข้าถึงบริการของรัฐ
- 4) การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม
- 5) การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชน
- 6) การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ
- 7) การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน
- 8) การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม
- 9) การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรและการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
- 10) การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาล และการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ
- 11) การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

5.3 ยุทธศาสตร์และนโยบายของคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.)

1) การแก้ไข ปัญหายาเสพติด โดยยึดหลักนิติธรรมในการปราบปรามลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้าผู้มีอิทธิพล และผู้ประพฤตินิยมโดยบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำแนวนโยบายของรัฐบาล/คสช. ไปปรับใช้ตามอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1.1) สนับสนุน ส่งเสริม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามยาเสพติดทุกหน่วย ดำเนิน การปราบปรามและจับกุมผู้ผลิตผู้ค้า ผู้นำเข้า และส่งออกรวมทั้งผู้สมคบและสนับสนุนช่วยเหลือให้ได้ผลอย่างจริงจัง

1.2) สนับสนุน ส่งเสริม หน่วยงานที่ดูแล ควบคุมตรวจสอบสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์สถานที่ ที่จัดให้มีการเล่นบิลเลียด สนุกเกอร์ รวมทั้งโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและสถานประกอบการมิให้เจ้าของหรือผู้ประกอบการปล่อยปละละเลยให้มีการซุกซ่อนหรือค้ายาเสพติดหากพบให้ดำเนินการลงโทษตามกฎหมาย

1.3) สนับสนุน ส่งเสริม หน่วยงานที่ รับผิดชอบนำผู้เสพยาเสพติดเข้ารับการบำบัดรักษาโดยทันที และติดตามดูแลให้ความช่วยเหลือให้สามารถกลับมาใช้ชีวิตอย่างปกติสุข

1.4) ดำเนินการลงโทษเจ้าหน้าที่รัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด (ข้าราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนตำบล พนักงานเมืองพัทยา ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้าง) ทั้งนี้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยึดหลัก ผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดรักษาให้กลับมาเป็นคนดีของสังคม พร้อมทั้งมีกลไกติดตามช่วยเหลือ อย่างเป็นระบบ ดำเนินการ อย่างจริงจังในการป้องกันปัญหาด้วยการแสวงหา ความร่วมมือเชิงรุกกับองค์กรภาครัฐต่างๆ ในการควบคุมและสกัดกั้นยาเสพติด สารเคมี และสารตั้งต้นในการผลิต ยาเสพติด ที่ลักลอบเข้าสู่ประเทศไทยใต้การบริหารจัดการอย่างบูรณาการและมีประสิทธิภาพรวมทั้งดำเนินการป้องกันกลุ่มเสี่ยงและประชาชนทั่วไปไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดด้วยการรวมพลังทุกภาคส่วนเป็นพลังแผ่นดินในการต่อสู้กับยาเสพติด

2) มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ

โดยเสริมสร้าง จิตสำนึกและค่านิยมให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐยึดหลักธรรมาภิบาลในการปฏิบัติหน้าที่การปลูกจิตสำนึก ค่านิยม คุณธรรมจริยธรรมและสร้างวินัยแก่ทุกภาคส่วน ร่วมรณรงค์และปราบปรามการทุจริต จึงให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 69/2557 เรื่อง มาตรการป้องกันและแก้ไขการทุจริตประพฤติมิชอบ ลงวันที่ 18 มิถุนายน 2557 และกำหนดแนวทางการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังนี้

2.1) ทำการสำรวจ ศึกษารูปแบบการกระทำผิดในอำนาจหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานที่เกิดหรือน่าจะเกิด สม่่าเสมอกระบวนการขั้นตอนใดที่น่าจะเกิดการทุจริต ตำแหน่งหรือตัวเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบและวิธีการกระทำผิด

2.2) กำหนดแนวทางวิธีการแก้ไข ลดโอกาสและป้องกันการทุจริตในทุกขั้นตอนที่มีความเสี่ยง

2.3) กำหนดวิธีดำเนินการที่สามารถปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรมอย่างจริงจังกับการกระทำผิดที่ปรากฏเห็นเป็นที่ประจักษ์อยู่โดยทั่วไปที่ทำให้ประชาชนมีความรู้สึกไม่พอใจและไม่ดำเนินการใดๆ เพราะรับผลประโยชน์

2.4) สำรวจและจัดทำข้อมูลการกระทำผิดที่เห็นเป็นที่ประจักษ์ในพื้นที่ของแต่ละหน่วยงานพร้อมทั้งระบุตัวเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

2.5) จัดทำข้อมูลบุคคลนิติบุคคลที่ได้รับงานจัดซื้อจัดจ้างย้อนหลัง 5 ปี

2.6) จัดทำข้อมูลเรื่องที่หน่วยงานร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานนั้นและยังอยู่ระหว่างการสอบสวนให้นำแนวทางดังกล่าวมาจัดทำยุทธศาสตร์หรือ แนวทางการพัฒนาหรือโครงการพัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเป็นมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ

6. แผนพัฒนาภาค

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้

ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 12 ซึ่งประกอบด้วย 10 ยุทธศาสตร์ โดยเฉพาะยุทธศาสตร์ที่ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ นำมาแปลงไปสู่การปฏิบัติ โดยเชื่อมโยงสู่แผนพัฒนาภาค ซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์พัฒนาภาคใต้ให้เป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย โดยกำหนดแนวทางการพัฒนาหลัก ดังนี้

1. เสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตรให้เติบโตอย่างเต็มศักยภาพของห่วงโซ่คุณค่าเพื่อสร้างรายได้ให้กับพื้นที่อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

2. ยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยวให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง และกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวสู่พื้นที่เชื่อมโยง รวมทั้ง ชุมชนและท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

3. วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ ให้เกิดความยั่งยืนในพื้นที่ที่เป็นแหล่งต้นน้ำของภาค ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ตรัง พัทลุง สงขลา สตูล ยะลา และนราธิวาส ตลอดจนพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการกัดเซาะชายฝั่งจังหวัดนครศรีธรรมราชและสงขลา

7. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ประกอบด้วย ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ และตรัง เน้นการรักษาความมีมนต์เสน่ห์ของศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเล เพิ่มความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวและบริการ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลและบนบก และพัฒนาบุคลากรรองรับการท่องเที่ยว

© แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (กระบี่ ตรัง พังงา ภูเก็ต ระนอง สตูล) พ.ศ.2561-2564

วิสัยทัศน์

**“การท่องเที่ยวทางทะเลที่มีคุณภาพระดับโลก
บนฐานความเข้มแข็งของภาคการเกษตรและชุมชนอย่างยั่งยืน”**

พันธกิจ

1. มุ่งเน้นการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน และส่งเสริมด้านการตลาดประชาสัมพันธ์ พื้นที่การท่องเที่ยวให้กระจายไปสู่ชุมชนและท้องถิ่นอย่างทั่วถึง เพื่อยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยว
2. เสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตรให้เติบโตอย่างเต็มศักยภาพ เพื่อสร้างรายได้ให้กับพื้นที่อย่าง ต่อเนื่องและยั่งยืน
3. พัฒนาและเพิ่มศักยภาพทรัพยากรบุคคลทั้งภาคการท่องเที่ยวและเกษตร เพื่อยกระดับประสิทธิภาพ การทำงานให้สูงขึ้น นำไปสู่การขับเคลื่อนงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์
4. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ และรักษาความ เป็นอัตลักษณ์ของอันดามัน

เป้าประสงค์รวม (Objectives)

1. มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันสูงทั้งด้านการท่องเที่ยวและภาคเกษตร เพื่อสร้างรายได้ และขับเคลื่อนเศรษฐกิจ
2. ชุมชนมีความเข้มแข็ง ประชาชนมีความมั่นคงในคุณภาพชีวิตที่ดี
3. บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและภาคเกษตรได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น
4. มีระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี เพื่อคงความอุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน
5. มีการอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าให้คงความเป็นอัตลักษณ์แห่งอันดามัน

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน กรอบและทิศทางในการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันเพื่อสนับสนุนเป้าหมาย “การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพระดับโลก บนฐานความ

เข้มแข็งของภาคเกษตรและชุมชนอย่างยั่งยืน” ในระยะ 4 ปี ข้างหน้า ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน เพื่อต่อยอดและเพิ่มศักยภาพการ พัฒนาจากฐานการพัฒนาตามแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดในระยะที่ 1 (2553- 2556) และระยะที่ 2 (2557-2560) โดยในระยะที่ 3 นี้ มุ่งเน้นการสร้างศักยภาพ ในมิติด้านการพัฒนาให้ประสานสอดคล้อง และเกิดบูรณาการทุกภาค ส่วนในรูปแบบประชารัฐ และเกิดความ สมดุลทั้งด้านความมั่นคงโดยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพิ่มมาตรฐาน ด้านความปลอดภัย และส่งเสริมด้าน พลังงานทางเลือกเพื่อให้เกิดความมั่นคงด้านพลังงาน และสร้างความมั่งคั่ง โดยการเพิ่มศักยภาพให้แก่ภาค ธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ทั้งด้านการท่องเที่ยวและเกษตรกรรม โดยเฉพาะภาคการเกษตร (การเพาะปลูก การป่าไม้ การประมง และปศุสัตว์) และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนในพื้นที่เพื่อกระจาย รายได้ กระจายความ เจริญ ลดความเหลื่อมล้ำ ควบคู่ไปกับการส่งเสริมพืชเศรษฐกิจหลักของกลุ่ม คือ ปาล์มน้ำมัน และยางพารา โดยการกำหนดกรอบของยุทธศาสตร์ในการดำเนินการ รวมทั้งการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และการ พัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ และมาตรฐานรองรับการพัฒนาประเทศ อย่างยั่งยืน ดังนี้

1. พัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน อย่างยั่งยืน เป็นการพัฒนาและรักษาฐาน การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โดยเน้นการสร้างรายได้ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยมีกลยุทธ์ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และส่งเสริมการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวให้ สอดรับกับอัตลักษณ์ เชื่อมโยงวิถีชีวิต วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยคำนึงถึงความอุดมสมบูรณ์ของ ทรัพยากรธรรมชาติ และความสามารถ ในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity) เพื่อให้การท่องเที่ยวเป็นการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ มากกว่าการเน้นในเชิงปริมาณ พร้อมกันนั้นยังส่งเสริมให้ชุมชนได้เข้ามา มีบทบาท สำคัญในการบริหารจัดการ การท่องเที่ยว และมีความเป็นเจ้าของการท่องเที่ยวในพื้นที่ ควบคู่ไปกับการสร้างความ มั่นคงและปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินของทั้งนักท่องเที่ยวและประชากรที่อาศัยอยู่ในกลุ่มจังหวัดอันดามัน

2. การพัฒนาระบบและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าภาคเกษตร ประมง และปศุสัตว์ ที่มีศักยภาพ ในพื้นที่ เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน ส่งเสริมการรวมกลุ่มและให้องค์ความรู้แก่เกษตรกร เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันเกษตรกร และนำนวัตกรรมมาต่อยอดด้านการแปรรูปและเพิ่มผลผลิต โดยเน้นที่พืชเศรษฐกิจหลักของกลุ่มจังหวัด ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน ยางพารา และเพิ่มมูลค่าผลิตทางด้านการ ประมง และปศุสัตว์และลดต้นทุนการผลิต เพื่อสร้างรายได้ ให้เกษตรกร และเพิ่มกลุ่มเกษตรกรรายใหม่ที่มี คุณภาพและมีความพร้อมต่อการพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่ง อันดามันเพื่อสร้างฐานการเป็นครัวของโลก และส่งเสริมพัฒนาผู้ประกอบการด้านการอุตสาหกรรมอาหารและ แปรรูปผลผลิตเพื่อสร้างฐานความ เข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจ

3. การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพต้นทุนมนุษย์เพื่อน ำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน การพัฒนา บุคลากรในภาคการท่องเที่ยวและภาคเกษตรนั้น เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจาก ในปัจจุบันพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะภาคการ ท่องเที่ยว

จุดเน้นทางยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)

1. การท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานและคุณภาพระดับโลก
2. การเพิ่มมูลค่าภาคการผลิตเกษตร ประมง และปศุสัตว์ ให้มีมาตรฐานความปลอดภัยและ เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม

3. การบริหารจัดการที่ยั่งยืน โดยเน้นการพัฒนาทรัพยากรบุคคล ภูมิสังคม ประวัติศาสตร์ ประเพณี วัฒนธรรม และความต้องการของท้องถิ่น
ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตารางแสดงตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย (KPI)

ตัวชี้วัด	เป้าหมายปี 2561 - 2564			
	2561	2562	2563	2564
อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวม	ร้อยละ 1.5	ร้อยละ 2	ร้อยละ 2.5	ร้อยละ 3
อัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว	ร้อยละ 12.5	ร้อยละ 13	ร้อยละ 13.5	ร้อยละ 14
อัตราการเพิ่มขึ้นผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตร	ร้อยละ 0.2	ร้อยละ 0.8	ร้อยละ 1.5	ร้อยละ 2

แนวทางการพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ 1.1 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพพื้นที่ให้สามารถรองรับการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวให้เพียงพอและเหมาะสม

กลยุทธ์ 1.2 การพัฒนาและยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยและสุขอนามัยสิ่งแวดล้อม ให้ได้มาตรฐานเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว

กลยุทธ์ 1.3 บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในพื้นที่

กลยุทธ์ 1.4 บริหารจัดการการตลาดและประชาสัมพันธ์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาระบบและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าภาคเกษตร ประมง และปศุสัตว์ ที่มีศักยภาพในพื้นที่ เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ 2.1 การพัฒนาประสิทธิภาพทางการเกษตร (พืช ประมง และปศุสัตว์) เพื่อเพิ่มผลผลิต และลดต้นทุนการผลิต และสร้างฐานรายได้ให้กับเกษตรกร

กลยุทธ์ 2.2 การพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง

กลยุทธ์ 2.3 การส่งเสริมศักยภาพด้านการตลาด

กลยุทธ์ 2.4 การส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกร และผู้ประกอบการเพื่อสร้างความเข้มแข็ง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพต้นทุนมนุษย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

กลยุทธ์ 3.1 การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ มีศักยภาพ รองรับต่อการเปลี่ยนแปลง

กลยุทธ์ 3.2 การพัฒนาคุณภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ 3.3 การพัฒนาและยกระดับมาตรฐานชุมชน

8. กรอบแผนพัฒนาจังหวัดตรัง พ.ศ.2561 - 2565

แผนพัฒนาจังหวัดตรัง พ.ศ.2561 - 2565 ได้กำหนดยุทธศาสตร์และเป้าหมายที่ต้องบรรลุ อย่างชัดเจนทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ โดยยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา และให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในทุกมิติอย่างบูรณาการและเป็นองค์รวม โดยกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดตรังไว้ ดังนี้

วิสัยทัศน์/เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดตรัง

“เมืองแห่งคุณภาพชีวิตที่ดีและยั่งยืน”

พันธกิจ

1. มุ่งสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว ให้มีความมั่งคั่ง และมีความรับผิดชอบต่อสังคม
2. พัฒนาสังคม การศึกษา และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความมั่นคง สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมี คุณภาพ
3. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้ยั่งยืนและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีบนความหลากหลายทางชีวภาพ
4. ส่งเสริมการขับเคลื่อนการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในทุกภาคส่วน
5. เสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าประสงค์รวม

1. เศรษฐกิจของจังหวัดขยายตัวอย่างมั่นคงและยั่งยืน
2. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน สร้างความเข้มแข็งทางสังคมและส่งเสริมการศึกษาเรียนรู้อย่างมี คุณภาพ
3. ฐานทรัพยากรธรรมชาติมีความสมบูรณ์และมีสิ่งแวดล้อมดี ตลอดจนมีการบริหารจัดการแบบบูรณาการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ของการพัฒนาจังหวัดตรัง (Strategic issues)

1. สร้างฐานเศรษฐกิจของจังหวัดด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมที่มั่นคงและยั่งยืน
2. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ให้มีคุณภาพเพื่อสร้างรายได้ให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง
3. เสริมสร้างความมั่นคงทางสังคม พัฒนาคุณภาพชีวิตและการศึกษาเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ
4. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและพลังงาน อย่างเหมาะสมกับชุมชน/พื้นที่ และมีความยั่งยืน

9. กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดตรัง

วิสัยทัศน์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดตรัง (พ.ศ.2561-2564)

“เป็นองค์กรหลักในการประสานพัฒนาท้องถิ่นและชุมชน มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมเชิงคุณภาพ สืบสาน ภูมิปัญญา ส่งเสริมเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และความสุขสู่ประชาชนอย่างยั่งยืน”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดตรัง (พ.ศ.2561-2564)

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานควบคู่การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและส่งเสริมการศึกษาเรียนรู้แบบองค์รวม
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนสู่ระดับฐานราก
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการอนุรักษ์พลังงานและจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการอยู่ดีมีสุขของท้องถิ่น
6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร และการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น

10. กรอบแผนพัฒนาอำเภอสิเกา

วิสัยทัศน์อำเภอสิเกา

“เมืองแห่งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ พัฒนาคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจให้ยั่งยืน”

พันธกิจ

1. พัฒนาและจัดการทรัพยากรธรรมชาติแหล่งท่องเที่ยวให้รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ควบคู่ไป กับวัฒนธรรมชุมชน
2. ดำเนินการพัฒนาการผลิตภาคเกษตรและ OTOP ให้ได้มาตรฐาน
3. พัฒนาแหล่งเรียนรู้ ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน
4. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมให้เป็นสังคมคุณภาพ
5. เสริมสร้างความเป็นเลิศในการบริหารจัดการ

11. นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเส

นโยบายผู้บริหารท้องถิ่น โดย นายประสิทธิ์ ตี้อ๋อ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเสที่แถลงไว้ต่อ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเส เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2556

(1) นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เพื่อยกระดับด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุนและการเกษตร ให้ได้ มาตรฐานและตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีแนวทางดังนี้

1.1 การสร้างและบำรุงรักษาทางบก และทางที่เชื่อมระหว่างหมู่บ้าน โดยจะปรับปรุงให้เป็นถนนที่ได้มาตรฐานประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ได้ตลอดปี เช่น ดำเนินการก่อสร้างถนนและ ปรับปรุงถนนที่เชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้านหรือมีลักษณะที่เป็นเครือข่ายหลักในการเชื่อมโยงกับแผนงานโครงการให้เป็น ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนลาดยาง หรือถนนลูกรังบดอัดปรับเกรดให้มีสภาพดีขึ้น สามารถอำนวยความสะดวกในการสัญจรไปมา การขนส่งสินค้าให้มีความสะดวกและรวดเร็วขึ้น ซึ่งเป็นการกระจายความเจริญไปยังทุกที่

1.2 การสร้างและบำรุงรักษาแหล่งน้ำ และชลประทาน โดยเพิ่มแหล่งน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภค บริโภคหรือเพื่อใช้ในการเกษตรให้ครอบคลุมอย่างทั่วถึง

1.3 แก้ไขปัญหาน้ำประปาที่ใช้ในการอุปโภค บริโภค และประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสร้างประปาหมู่บ้าน ประปาส่วนภูมิภาค รวมทั้งการขยายเขตประปา

1.4 ให้การสนับสนุนด้านเทคนิค วิชาการเครื่องมือ เครื่องจักรกล บุคลากรในการพัฒนาและ แก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ให้กับหมู่บ้านในพื้นที่ตำบลกะลาเส

1.5 ขยายเขตไฟฟ้า ตามสภาพพื้นที่ให้ครอบคลุมและทั่วถึง

1.6 ติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะริมถนน ในเขตพื้นที่ตำบลกะลาเสให้ครอบคลุมและทั่วถึง

1.7 การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาสะพาน ทางเดินเท้า ท่อระบายน้ำ ท่าเทียบเรือ ผนังกันตลิ่ง กำแพงกันคลื่น

(2) นโยบายด้านเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว

เพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจที่ดีในท้องถิ่น ส่งเสริมอาชีพ เพิ่มรายได้และลดรายจ่ายให้แก่ประชาชน มีการกระจายรายได้ สร้างงานในพื้นที่ สร้างรายได้จากการท่องเที่ยว พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้ดีขึ้น ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีแนวทางดังนี้

2.1 สนับสนุนส่งเสริมการลงทุนและพาณิชย์กรรม โดยสร้างระบบเศรษฐกิจที่มั่นคงส่งเสริมการค้าจัดให้มีศูนย์กลางจำหน่ายสินค้าผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน การลงทุนอุตสาหกรรมในครัวเรือนหรืออุตสาหกรรมขนาดย่อม

2.2 สนับสนุนส่งเสริมการทำเกษตรกรรมแบบผสมผสานเกษตรทางเลือกและเกษตรอินทรีย์ รวมทั้งส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้แก่เกษตรกร

2.3 ส่งเสริมอาชีพและพัฒนาฝีมือแรงงาน และเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง

2.4 ส่งเสริมให้ประชาชนได้นำภูมิปัญญาของท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์เพิ่มในการเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น

2.5 ปรับปรุงซ่อมแซมเส้นทางคมนาคมเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว ให้มีความสะดวกและปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว รวมทั้งการปลูกไม้ดอกไม้ประดับและสร้างพื้นที่สีเขียว

2.6 สนับสนุนการท่องเที่ยวรูปแบบต่าง ๆ นำการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ รวมทั้งการท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม โดยส่งเสริมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ และให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวมากขึ้น

2.7 จัดให้มีระบบข้อมูลด้านการท่องเที่ยวครอบคลุมทั้งตำบลและพื้นที่ที่ต่อเนื่อง พร้อมจัดทำเอกสารเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

2.8 จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวและประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึงอย่างต่อเนื่อง

(3) นโยบายด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม และ ชุมชน

เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่ดีมีการพัฒนาด้านสังคมและชุมชน พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการและผู้ติดเชื้อให้มีชีวิตที่ดีขึ้น สร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนให้เป็นตำบลน่าอยู่ โดยมีแนวทางดังนี้

3.1 ส่งเสริมสร้างความรักความสามัคคีเพื่อให้เกิดภูมิคุ้มกันในหมู่บ้านให้เป็นหมู่บ้านที่แข็งแรง ห่างไกลยาเสพติดและอบายมุข

3.2 ส่งเสริม ป้องกัน รักษาและฟื้นฟูสุขภาพ สงเคราะห์ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และผู้ติดเชื้อ

3.3 ส่งเสริมอาชีพ พัฒนาบุคลากร กลุ่มพัฒนาสตรี กลุ่มเยาวชน และสาธารณสุขมูลฐาน

3.4 ยกระดับชีวิตของประชาชนให้มีสุขภาพแข็งแรง ปลอดภัยจากโรค

3.5 ดูแลด้านสุขภาพibalชุมชน และดูแลรักษาความสะอาดของบ้านเมือง

3.6 ส่งเสริมสนับสนุนความเข้มแข็งของชุมชน ให้สามารถพัฒนาชุมชนของตนเองได้ โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วม

3.7 ส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกาย สถานที่เล่นกีฬา/สนามกีฬา จัดการแข่งขันเพื่อสุขภาพ

3.8 จัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและเอกชน

3.9 ส่งเสริมให้มีการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในตำบล ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

3.10 ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีเอกสารสิทธิในที่ดินทำกิน

(4) ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนได้มีความรู้และได้พัฒนาสู่ความเป็นเลิศ ให้ประชาชนได้รับโอกาสเท่าเทียมกันที่จะเรียนรู้และฝึกอบรมได้ตลอดชีวิต และมีปัญญาเป็นทุนไว้สร้างงานและสร้างรายได้ โดยยึดหลักการศึกษาร่วมชาติสร้างคน และสร้างงาน ส่งเสริมศาสนกิจและหลักธรรมคำสอนของทุกศาสนา ส่งเสริมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้ยั่งยืนสืบไป โดยมีแนวทางดังนี้

4.1 เพิ่มประสิทธิภาพในการบริการจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ชุมชน

4.2 สนับสนุนการศึกษาแก่เด็กนักเรียนยากจน ด้อยโอกาส และประชาชนทั่วไปสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนเพื่อการศึกษาให้แก่โรงเรียนในพื้นที่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาทั้งในและนอกระบบอย่างต่อเนื่อง

4.3 ส่งเสริม อนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น การจัดงานประเพณีต่าง ๆ

4.4 ส่งเสริมด้านศาสนาอย่างทั่วถึง เพื่อเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ให้เกิดความสันติสุข เช่น การจัดอบรมจริยธรรมภาคฤดูร้อน แก่เด็กและเยาวชน ที่นับถือศาสนา อิสลาม และศาสนาพุทธ

4.5 ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนได้ศึกษาอบรมและเรียนรู้ทางด้านศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่น

4.6 ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชน ตลอดจนพี่น้องประชาชนได้เรียนรู้ภาษาวัฒนธรรม ประเพณีของประเทศอาเซียน เพื่อเตรียมพร้อมสู่อาเซียน

(5) นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้การจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี มีการอนุรักษ์และฟื้นฟู ป่าไม้ ป่าชุมชน ต้นน้ำ ลำธาร ห้วย หนอง คลอง บึง โดยการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ตลอดจนร่วมกันรักษาสุขภาพภายในชุมชน โดยมีแนวทางดังนี้

5.1 จัดกิจกรรมหรือโครงการ สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนได้มีส่วนร่วม ในการอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

5.2 อนุรักษ์ฟื้นฟูและเฝ้าระวัง การใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แบบมีส่วนร่วม

5.3 สนับสนุน ส่งเสริมให้ชุมชนมุ่งรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชน และสถานที่ต่างๆในตำบลให้เป็นเมืองน่าอยู่

5.4 ส่งเสริมสนับสนุนการเฝ้าระวัง และการมีส่วนร่วมของชุมชนในการควบคุมและกำจัดมลภาวะที่มีผลต่อสุขภาพอนามัยและคุณภาพชีวิตของประชาชน

(6) นโยบายด้านการเมืองและการบริหาร

การพัฒนาการเมืองการบริหาร เพื่อให้บรรลุตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 ที่ได้ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น ให้ความสำคัญกับอิสระแก่ท้องถิ่น ในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การเงิน การคลัง การบริหารงานบุคคล ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามภารกิจที่เพิ่มขึ้นขององค์การบริหารส่วนตำบล ตลอด จนการเสริมสร้างจิตสำนึกของพนักงาน เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างในการบริการประชาชน ให้ได้รับความสะดวก รวดเร็วและเกิดความพึงพอใจ ดังนี้

6.1 พัฒนาการจัดการบริหารส่วนตำบลกละลาให้เป็นองค์กรธรรมาภิบาล ที่มีหลักการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี และเป็นหน่วยบริการสังคมที่ดี มีมาตรฐานด้วยการส่งเสริม สร้างความร่วมมือ ประสานงานกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง สร้างกระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาศักยภาพและยกระดับแก่สมาชิกสภาท้องถิ่น ข้าราชการ พนักงานและลูกจ้าง ซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลอันสำคัญของตำบลกละลา พร้อมทั้งสร้างเสริมกระบวนการพัฒนาระบบการบริการสาธารณะที่ดีมีมาตรฐาน สร้างความสะดวก ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน สร้างบุคลากรให้มีคุณภาพและมีจิตสำนึกในการให้บริการ เพื่อรองรับการบริการแต่ละด้านให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

6.2 ส่งเสริมสนับสนุนการขับเคลื่อนองค์กรชุมชนและคณะกรรมการชุมชน ที่ดำเนินกิจกรรมและโครงการต่างๆโดยชุมชนและเพื่อชุมชน รวมทั้งการสร้าง ความเข้มแข็งให้กับชุมชนเพื่อพัฒนาระดับการขับเคลื่อนไปสู่ทิศทางของเมืองน่าอยู่ ชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน

6.3 ส่งเสริมสนับสนุนการประสานงานเพื่อก่อให้เกิดการสร้างเครือข่ายการทำงาน ทั้งภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ และพื้นที่อื่นๆ ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง รวมถึงภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน

6.4 เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บและพัฒนารายได้ ให้มีความทั่วถึง เป็นธรรมรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนตามครรลองระบอบประชาธิปไตย ตั้งแต่เริ่มกระบวนการร่วมคิดร่วมคิด ร่วมตรวจสอบ โปร่งใสและปฏิบัติงานอย่างมีระบบ

6.5 ก่อสร้างอาคารสำนักงานเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนที่เข้ารับบริการและเพื่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

6.6 จัดหาวัสดุอุปกรณ์ ต่าง ๆ ที่ทันสมัย สำหรับใช้ในการปฏิบัติงานและให้บริการแก่ประชาชน

6.7 พัฒนาระบบสารสนเทศ การประชาสัมพันธ์ และข้อมูลข่าวสาร อย่างทั่วถึง

วิสัยทัศน์ในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกละลา

“คุณธรรมนำชุมชน ก้าวสู่เศรษฐกิจพอเพียง เลี้ยงอบายมุข สู่ความสุขที่ยั่งยืน”

พันธกิจการพัฒนา

1. ส่งเสริมการศึกษา สนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น พัฒนาอนุรักษ์ส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นให้คงอยู่คู่ท้องถิ่น
2. ส่งเสริมการจัดสวัสดิการชุมชน ในงานด้านสังคมสงเคราะห์และการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน
3. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้ได้มาตรฐานและเพียงพอ กับความต้องการของประชาชนตามศักยภาพของ อบต.

4. สร้างเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง สมดุลและยั่งยืน โดยเน้นด้านการเกษตรกรรม ให้เป็นตลาดผลผลิตทางการเกษตร พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
5. พัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เพิ่มบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล ในงานด้านการป้องกันและรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. พัฒนาและส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในด้านการเมือง การบริหาร และการปกครอง ให้กับประชาชน สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการดำเนินการระหว่างภาครัฐกับประชาชนในรูปแบบต่างๆ พัฒนาบุคลากร และสร้างระบบบริหารจัดการภาครัฐที่ดีใน อบต.

ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเส

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	กลยุทธ์
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑.แนวทางการก่อสร้าง/ปรับปรุง/บำรุงรักษา ถนน,สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ พังกั้นน้ำ ๒.แนวทางการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ๓.แนวทางการพัฒนาระบบโทรคมนาคม ๔. แนวทางการพัฒนาระบบจราจร ๕. แนวทางการพัฒนาระบบไฟฟ้าสาธารณะ
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	๑.แนวทางพัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชน ๒.แนวทางปรับปรุงและพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม	๑.แนวทางการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาของประชาชนทุกระดับ ๒.แนวทางการเพิ่มช่องทางการรับรู้ข่าวสารให้แก่ประชาชน ๓.แนวทางการส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ	๑.แนวทางการพัฒนาและสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ๒. แนวทางการบำบัดและขจัดขยะ ๓. แนวทางการบำบัดฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม	๑. แนวทางการจัดสวัสดิการและนันทนาการ ๒.แนวทางการส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน ๓.แนวทางการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารและการพัฒนาบุคลากรของท้องถิ่น	๑.แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ๒.แนวทางการส่งเสริมระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ๓.แนวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กร

12. แผนชุมชน

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.2/ว 0600 ลงวันที่ 29 มกราคม 2559 เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0891.4/ว 856 ลงวันที่ 12 มีนาคม 2553 เรื่อง การสนับสนุนการขับเคลื่อนแผนชุมชนสู่การพัฒนาท้องถิ่นและจังหวัดแบบบูรณาการ ได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริม สนับสนุนให้ทุกหมู่บ้าน ชุมชน มีการจัดทำแผนชุมชนและพัฒนาคุณภาพแผนชุมชน สำหรับเป็นรากฐานและแนวทางการพัฒนา ภายใต้กระบวนการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นและแผนพัฒนาจังหวัด เป็นการกำหนดอนาคตและกิจการพัฒนาของชุมชนที่เกิดขึ้นจากคนในชุมชนในแต่ละด้าน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสุขภาพอนามัย ด้านอนุรักษ์วัฒนธรรมและด้านอื่นๆ ซึ่งจะมีอยู่ 3 แบบ ดังนี้

- 1) แผนทำเอง
- 2) แผนขอความร่วมมือ
- 3) แผนขอรับเงินสนับสนุน

โดยนำปัญหาความต้องการจากแผนชุมชนที่เกินศักยภาพของชุมชนที่จะดำเนินการเองได้พิจารณาบรรจุไว้ในแผนพัฒนา แต่หากเกินศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้เสนอปัญหา ความต้องการไปยังองค์การบริหารส่วนจังหวัดและให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาบรรจุในแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามอำนาจหน้าที่ แผนชุมชนจะต้องมีอย่างน้อย 50% ของโครงการหรือแผนทั้งหมด และจะต้องมีการปรับปรุงแผนชุมชนอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง โครงการกิจกรรม ปัญหาที่ชุมชนที่เกินศักยภาพมีหลายด้านดังนี้

- 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น รางระบายน้ำ ไฟฟ้าส่องสว่าง
- 2) ด้านสานต่อแนวทางพระราชดำริ เช่น การขุดลอกคูคลอง จัดการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
- 3) ด้านการเกษตร เช่น การอบรมให้ความรู้ด้านการเกษตร อาชีพต่างๆ
- 4) ด้านเศรษฐกิจการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยวและกีฬา เช่น ส่งเสริมกิจกรรมให้มีการท่องเที่ยว การจัดการแข่งขันกีฬา
- 5) ด้านสังคม/คุณภาพชีวิต เช่น ในชุมชนมีแหล่งมั่วสุม ปัญหายาเสพติด
- 6) ด้านการเมือง เช่น คนในชุมชนขาดการมีส่วนร่วมกลุ่มองค์กร ยังไม่แข็งแรงพอ
- 7) ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย
- 8) ด้านการศึกษา เช่น ประชาชนส่วนใหญ่มีการศึกษาดำเนินการไม่มีความรู้เพียงพอ
- 9) ด้านสุขภาพชุมชน เช่น ประชาชนส่วนใหญ่เป็นโรคเบาหวาน โรคเรื้อรัง โรคอุบัติใหม่
- 10) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ปัญหาฝุ่นละออง กลิ่นเหม็น
- 11) ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 12) ยุทธศาสตร์ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เช่น ติดตั้งกล้องวงจรปิด การติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบ ติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ การจัดฝึกอบรม อปพร.

13. แผนเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.2/ว 0600 ลงวันที่ 29 มกราคม 2560 เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหนังสือหนังสือจังหวัดตรัง ด่วนที่สุด ที่ ตง 0023.3/ว 1917 ลงวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2559 เรื่อง การสำรวจข้อมูลเพื่อจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) (Local Sufficiency Economy Plan : LSEP) โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญกับการจัดเก็บข้อมูลเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น โดยเฉพาะด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ โดยให้ความสำคัญกับข้อมูลการเกษตร เช่น ประเภทพืชที่ปลูก ต้นทุน/หน่วย ผลผลิต/หน่วย ราคาขาย/หน่วย เป็นต้น ข้อมูลด้านแหล่งน้ำ เช่น ปริมาณน้ำฝน แหล่งน้ำธรรมชาติ แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น เป็นต้น โดยจัดทำยุทธศาสตร์หรือแนวทางการพัฒนาเพื่อประกอบการสนับสนุน ส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชนในท้องถิ่น โดยได้เน้นให้ท้องถิ่นแก้ไขปัญหาให้กับชุมชนเกี่ยวกับด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ โดยให้จัดทำเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงขึ้น องค์กรบริหารส่วนตำบล จึงต้องประชาคมท้องถิ่นในการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงขึ้น เพื่อให้หมู่บ้านได้เสนอโครงการด้านเกษตรและแหล่งน้ำเพื่อเทศบาลจะได้นำบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้ร่วมกับสมาคมองค์กรบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย สมาคมองค์กรบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย ดำเนินการจัดทำแบบสำรวจข้อมูลเพื่อจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีข้อมูลปัญหาความต้องการพื้นฐานของประชาชน รวมทั้งข้อมูลในการแก้ไขปัญหาภัยแล้ง ทั้งนี้ให้ท้องถิ่นอำเภอร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำรวจข้อมูลให้ครบในแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งข้อมูลที่ต้องสำรวจมีดังนี้

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านชุมชน

ส่วนที่ 2 : ข้อมูลด้านการเกษตร

ส่วนที่ 3 : ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

ส่วนที่ 4 : ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

ส่วนที่ 5 : ความต้องการในการทำเกษตรของหมู่บ้าน/ชุมชน และโครงการที่หมู่บ้าน/ชุมชนเสนอ

(1) ด้านเกษตร

(2) ด้านแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค

(3) ด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเส ได้แถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีสาระสำคัญที่จะยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนและเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนเป็นสำคัญ

ส่วนที่ 3

การบันทึกข้อมูลในแบบรายงาน

1.สรุปผลการใช้จ่ายงบประมาณตามสถานะการเงินการคลัง ประจำปีงบประมาณ 2564 ของ องค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเส อำเภอลิเกา จังหวัดตรัง

ด้าน	ยอดรวม
ด้านบริหารงานทั่วไป	
แผนงานบริหารงานทั่วไป	10,601,435
แผนงานการรักษาความสงบภายใน	260,000
ด้านบริการชุมชนและสังคม	
แผนงานการศึกษา	2,945,170
แผนงานสาธารณสุข	257,000
แผนงานสังคมสงเคราะห์	740,000
แผนงานเคหะและชุมชน	8,831,380
แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	50,000
แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	280,000
ด้านการดำเนินงานอื่น	
แผนงานงบบกลาง	8,836,010
งบประมาณรายจ่ายทั้งสิ้น	32,768,000

2.จำนวนโครงการที่ได้วางแผนไว้ตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 - 2565)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

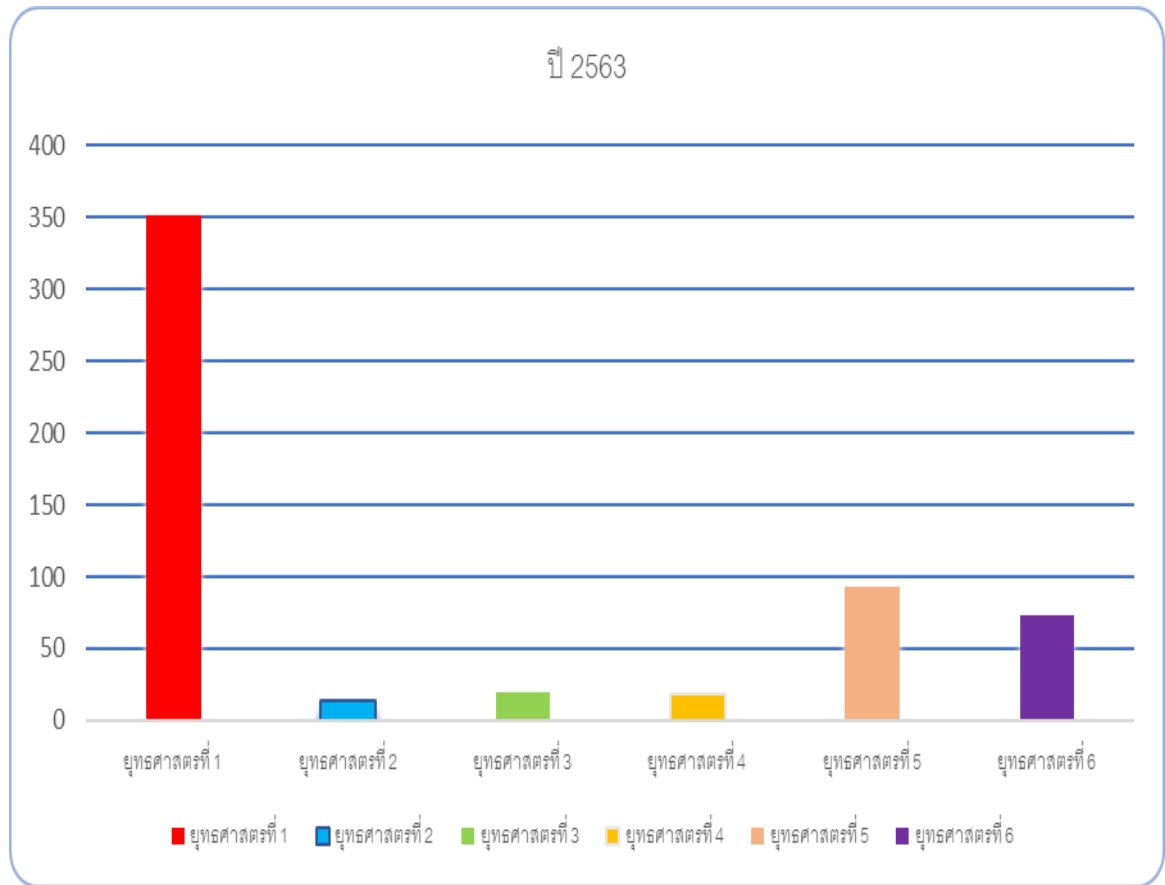
1.1 ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเส

1.2 วัน/เดือน/ปีที่รายงาน17 ธันวาคม 2564

ส่วนที่ 2 ตารางแสดงข้อมูลโครงการ

จำนวนโครงการและงบประมาณที่ได้วางแผนไว้ตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 - 2565)					
ประจำปีงบประมาณ 2564					
ยุทธศาสตร์ที่	ชื่อยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ	คิดเป็นร้อยละ	จำนวนงบประมาณ (บาท)	คิดเป็นร้อยละ
1	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	360	63	238,262,463	82
2	การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	22	3.8	11,750,000	4
3	การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม	20	3.5	5,414,400	1.86
4	การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	22	3.8	2,266,200	0.7
5	การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม	85	14.9	12,406,250	4
6	พัฒนาการเมืองและการบริหารและการ พัฒนาบุคลากรของท้องถิ่น	80	12.8	20,355,315	7
รวม		569	100	290,454,628	100

แผนภูมิแสดงจำนวนโครงการที่ได้วางแผนไว้ตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 - 2565)
ประจำปีงบประมาณ 2564 แยกตามยุทธศาสตร์



3.ผลการดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณ

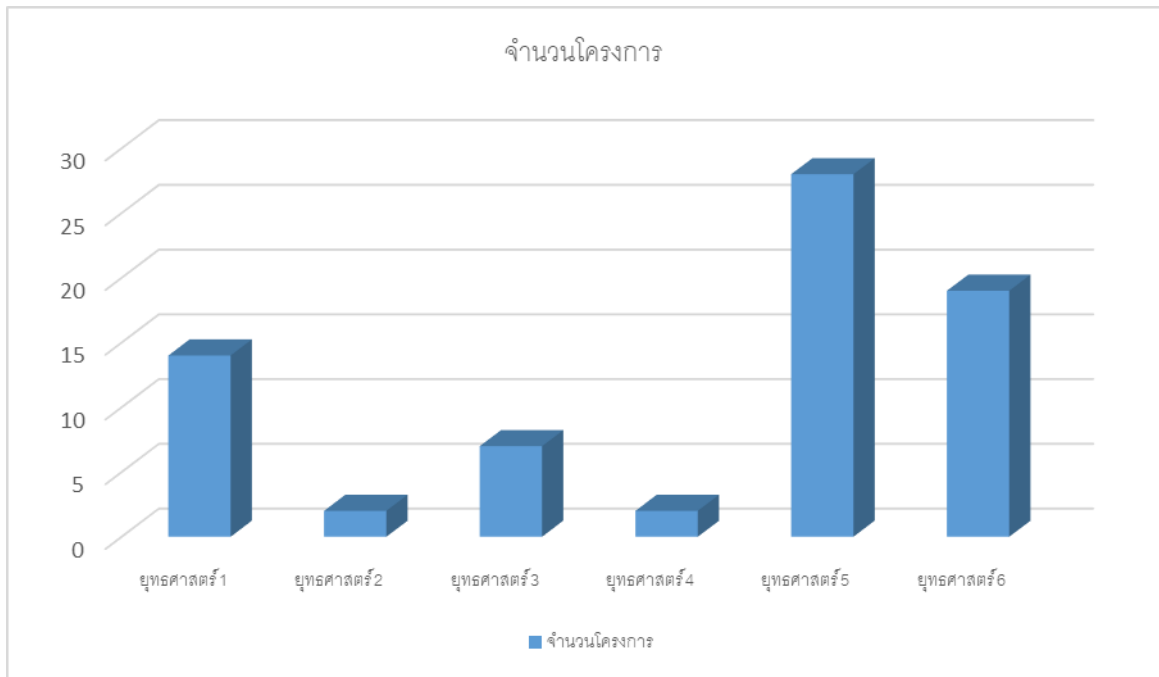
3.1 องค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเส ได้ประกาศใช้ข้อบัญญัติงบประมาณ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2564 โดยมีโครงการที่บรรจุอยู่ในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และโครงการที่ใช้จ่ายงบประมาณมาจากแหล่งอื่นๆ สามารถจำแนกตามยุทธศาสตร์ ได้ดังนี้

งบประมาณทั้งสิ้น	21,412,542	บาท	โดยแยกเป็นใช้จ่ายจาก
- ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย	16,384,842	บาท	
- เงินสะสม	1,727,700	บาท	
- เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ	3,300,000	บาท	

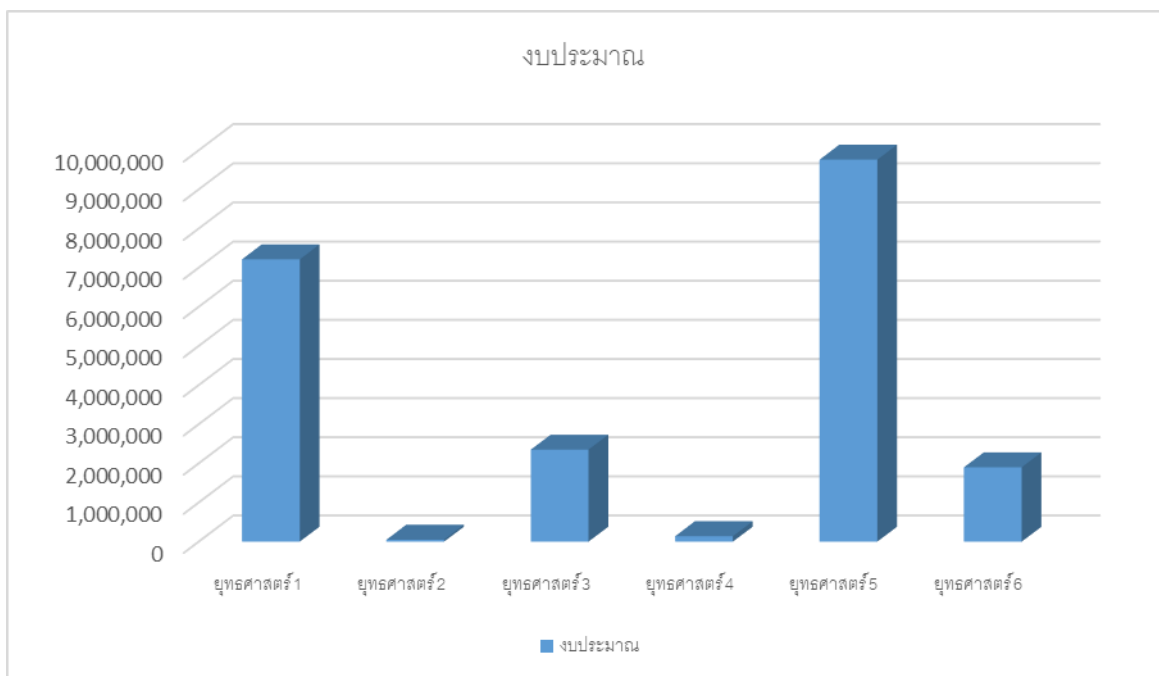
ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการที่ดำเนินการ	การเบิกจ่ายงบประมาณ			
		ตามข้อบัญญัติงบประมาณ	จ่ายขาดเงินสะสม	เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ	รวม
1.การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	14	2,185,647	1,727,700	3,300,000	7,213,347
2.การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	2	50,000	-	-	50,000
3. การพัฒนาด้าน การศึกษา ศาสนาศิลปวัฒนธรรม	7	2,350,570	-	-	2,350,570
4. การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	2	140,000	-	-	140,000
5. การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม	28	9,760,300	-	-	9,760,300
6. การพัฒนาด้านการเมือง การบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรของท้องถิ่น	19	1,898,325	-	-	1,898,325
รวมทั้งสิ้น	82	16,384,842	1,727,700	3,300,000	21,412,542

***หมายเหตุ : รายละเอียดโครงการและงบประมาณปรากฏตามเอกสารภาคผนวก

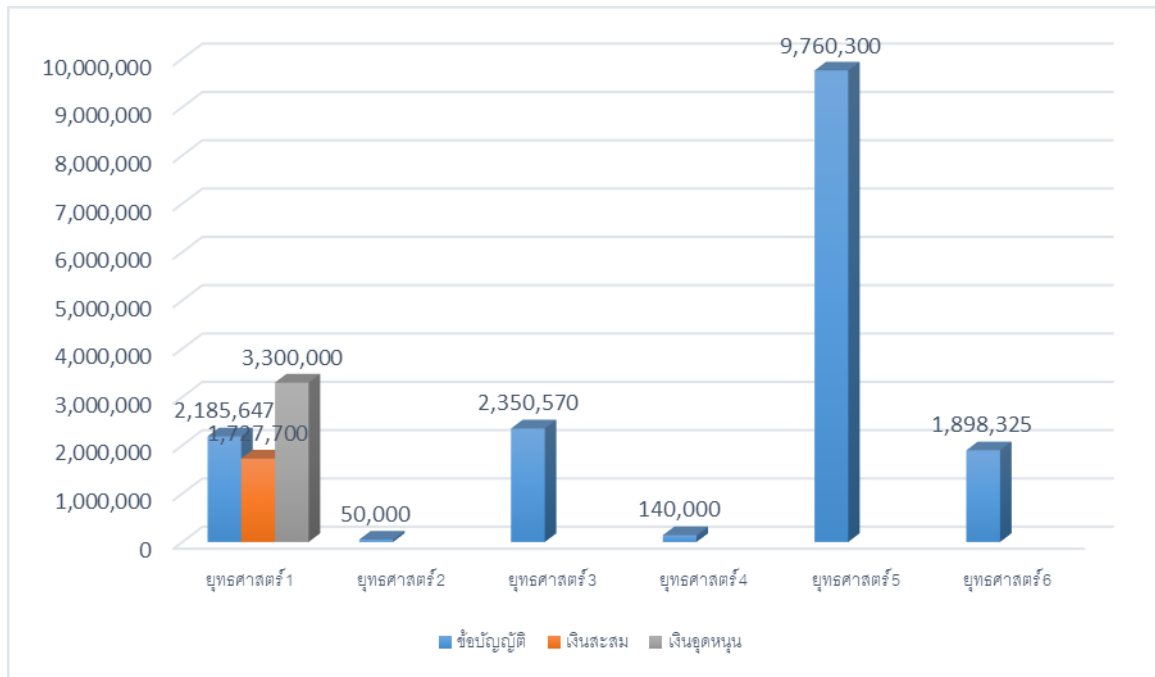
แผนภูมิแสดงจำนวนโครงการที่ดำเนินการในปีงบประมาณ 2564 แยกตามยุทธศาสตร์



แผนภูมิ แสดงงบประมาณตามโครงการที่ดำเนินการในปีงบประมาณ ๒๕๖๔ แยกตามยุทธศาสตร์



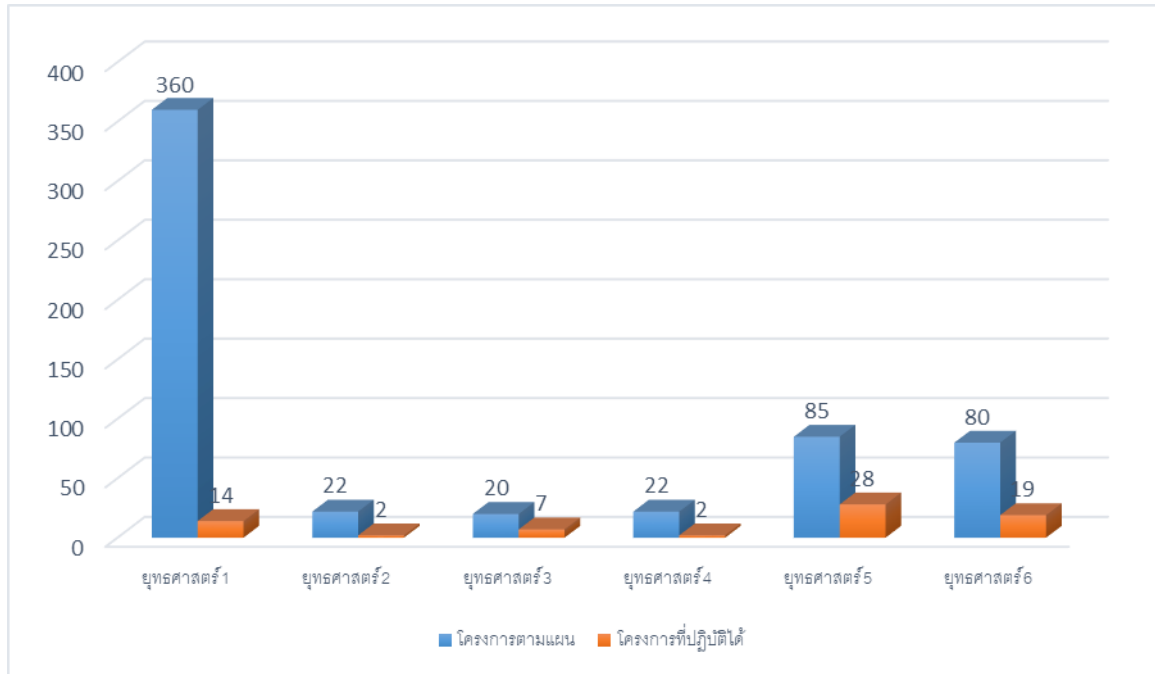
แผนภูมิ แสดงงบประมาณตามโครงการที่ดำเนินการในปีงบประมาณ ๒๕๖๔ แยกตามแหล่งที่มา



3.2 จำนวนโครงการทั้งหมดที่ปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาท้องถิ่น และจำนวนโครงการที่ได้ดำเนินการ
ประจำปีงบประมาณ 2564

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ		
	จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน	จำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ	ร้อยละ
1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	360	14	3.8
2. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	22	2	9.0
3. การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม	20	7	3.5
4. การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	22	2	9.0
5. การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม	85	28	32.9
6. การพัฒนาด้านการเมือง การบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรของท้องถิ่น	80	19	23.7
รวม	589	72	12.28

แผนภูมิ แสดงจำนวนโครงการที่ปรากฏในแผนและโครงการที่ปฏิบัติได้



3.3 จำนวนโครงการที่เสร็จ/อยู่ระหว่างดำเนินการ และโครงการที่ยังไม่ดำเนินการ

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการที่เสร็จ/อยู่ระหว่างดำเนินการ		จำนวนโครงการที่ยังไม่ดำเนินการ		จำนวนโครงการทั้งหมด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	14	41.18	-	-	14	19.44
2. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	-	-	2	5.26	2	2.78
3. การพัฒนาด้าน การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม	5	14.71	2	5.26	7	9.72
4. การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	-		2	5.26	2	2.78
5. การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม	8	23.52	20	52.64	28	38.89
6. การพัฒนาด้านการเมือง การบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรของท้องถิ่น	7	20.59	12	31.58	19	26.39
รวม	34	100.00	38	100.00	72	100.00

ส่วนที่ 4

การติดตามและประเมินผลตามแนวทางเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2561 ประกอบกับ หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.3/ว 2931 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2562 เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 - 2565) ของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา จะต้องดำเนินการติดตาม ประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น และติดตามประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้อง แผนพัฒนาท้องถิ่นซึ่งจะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและ ประเมินผลแผนพัฒนาโดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปี

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการติดตามประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น และการ ติดตามประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วน ตำบลกะลาเส เป็นไปด้วยความถูกต้องตามหนังสือสั่งการดังกล่าว คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเส จะต้องดำเนินการติดตามประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนา ท้องถิ่น และติดตามประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ขององค์การ บริหารส่วนตำบลกะลาเส ให้แล้วเสร็จในระยะเวลาที่กำหนด โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มีการประเมินตามหัวข้อต่างๆที่กำหนดไว้โดยมีคะแนนรวม 100 คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความ สอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ 80 (80 คะแนน) โดยมีแนวทางและผลการประเมิน สรุปได้ดังนี้

สรุปคะแนนตามแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้อง แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565) ได้ดังนี้

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน	คะแนนที่ได้
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐	๑๘.๓๐
๒. การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๒๐	๑๗.๖๐
๓. ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย	๖๐	
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)	๙.๓๐
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)	๙.๔๐
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)	๙.๓๐
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)	๔.๗๐
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)	๔.๗๐
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)	๔.๔๐
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)	๔.๖๐
๓.๘ แผนงาน	(๕)	๔.๖๐
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)	๔.๐๐
รวม	๑๐๐	๙๑.๖๐

2.แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มีการประเมินตามหัวข้อต่างๆ ที่กำหนดไว้โดยมีคะแนนรวม 100 คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรมีน้อยกว่าร้อยละ 80 (80 คะแนน) โดยมีแนวทาง ดังนี้

สรุปคะแนนตามแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน	คะแนนที่ได้
๑. การสรุปสถานการณ์การพิจารณา	๑๐	๘.๖๐
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐	๙.๓๐
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐	๘.๗๐
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑๐	๙.๑๐
๕. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	๖๐	
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)	๔.๙๐
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)	๔.๗๐
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(๕)	๔.๖๐
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)	๔.๘๐
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(๕)	๔.๖๐
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	(๕)	๔.๔๐
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)	๔.๗๐
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนภายใต้หลักปรัชญา	(๕)	๔.๓๐
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(๕)	๔.๔๐
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)	๔.๘๐
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลคาดว่าจะได้รับ	(๕)	๔.๔๐
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)	๔.๔๐
รวมคะแนน	๑๐๐	๙๐.๗๐

หมายเหตุ : สำหรับรูปแบบแนวทางรายละเอียดหลักเกณฑ์การให้คะแนนปรากฏแนบท้ายในภาคผนวก

ส่วนที่ 5

การประเมินความพึงพอใจ

องค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเสได้ใช้แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อผลการดำเนินงาน องค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเสในภาพรวมตามยุทธศาสตร์และประเด็นการพัฒนารวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของชุมชนตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ เป็นเครื่องมือในการประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเส ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 ซึ่งการประเมินความพึงพอใจนั้นเป็นการประเมินในภาพรวมทั้งปีงบประมาณ มีรายละเอียด ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนา มีทั้งหมด 6 ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ ที่ 1 การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ ที่ 2 การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ ที่ 3 การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ ที่ 4 การพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ ที่ 5 การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม

ยุทธศาสตร์ ที่ 6 การพัฒนาการเมืองและการบริหารและการพัฒนาบุคลากรของท้องถิ่น

1. วิธีการประเมิน

1.1 กำหนดรูปแบบในการประเมิน (โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผล)

- กำหนดแบบประเมินความพึงพอใจ

แบบประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อผลการดำเนินงาน (โครงการ/กิจกรรม) ขององค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเสในการพัฒนาและส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ตามยุทธศาสตร์และประเด็นการพัฒนา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564

- สุ่มประเมินประชากรในเขตตำบลกะลาเสทั้ง 7 หมู่บ้าน จำนวน 100 คน

1.2 กำหนดระยะเวลาในการประเมิน

- ประเมินหลังสิ้นปีงบประมาณ โดยส่งแบบประเมินในช่วงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2564 ให้ประชาชนในพื้นที่ตอบแบบประเมินตามรูปแบบที่กำหนด

1.3 ดำเนินการประเมิน

- สุ่มประเมินประชากรในเขตตำบลกะลาเสทั้ง 7 หมู่บ้าน จำนวน 100 คน ซึ่งใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้จำนวนตามต้องการโดยไม่มีหลักเกณฑ์ กลุ่มตัวอย่างจะเป็นใครก็ได้ที่สามารถให้ข้อมูลได้

ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องใช้ในการทำแบบประเมิน คือ 100 คน สามารถแยกเป็นรายหมู่บ้านที่สามารถทำการประเมินได้ตามสัดส่วนประชากร ดังตารางต่อไปนี้

ชื่อชุมชน	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ที่ทำการประเมิน
หมู่ที่ 1 หมู่บ้านกะลาเส	854	14
หมู่ที่ 2 หมู่บ้านกะลาเสน้อย	827	13
หมู่ที่ 3 หมู่บ้านโตน	980	15
หมู่ที่ 4 หมู่บ้านพุดเตย	1,121	17
หมู่ที่ 5 หมู่บ้านหนองใหญ่	407	10
หมู่ที่ 6 หมู่บ้านไทรทอง	637	12
หมู่ที่ 7 หมู่บ้านโตนใน	1,409	19
รวม	6,235 คน	100 คน

1.4 เก็บรวบรวมแบบประเมินและข้อมูลที่ได้จากการแบบประเมิน

- เก็บรวบรวมแบบประเมินทั้งหมด 100 ชุด
- บันทึกข้อมูลจากแบบประเมินทั้งหมด 100 ชุด

1.5 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมิน

1.5.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ทำแบบประเมินโดยหาค่าร้อยละ

1.5.2 วิเคราะห์ความพึงพอใจผลการดำเนินงานฯ ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาและประเด็นการประเมิน โดยการหาค่าความพึงพอใจ ดังนี้

1) ตามยุทธศาสตร์การพัฒนา (ภาพรวมทั้งหมด)

- คะแนนความพึงพอใจเต็มทั้งหมดในแต่ละยุทธศาสตร์ 9,000 คะแนน
(10คะแนน x 9ประเด็นฯ x 100ชุด)
- 1.1) ระดับคะแนน 0 – 3,000 คะแนน ระดับ ไม่พอใจ
- 1.2) ระดับคะแนน 3,001 – 6,000 คะแนน ระดับ พอใจ
- 1.3) ระดับคะแนน 6,001 – 9,000 คะแนน ระดับ พอใจมาก
- การคำนวณหาค่าร้อยละ ดังนี้

$$\text{ร้อยละของความพึงพอใจในแต่ละยุทธศาสตร์} = \frac{\text{คะแนนความพึงพอใจในแต่ละยุทธศาสตร์} \times 100}{\text{คะแนนความพึงพอใจเต็มทั้งหมดในแต่ละยุทธศาสตร์}} \\ (9,000 \text{ คะแนน})$$

2) ตามประเด็นการพัฒนา (ภาพรวมทั้งหมด)

- คะแนนความพึงพอใจเต็มทั้งหมดในแต่ละประเด็นการพัฒนา 6,000 คะแนน
(6ยุทธฯ x 10คะแนน x 100ชุด)
- 2.1) ระดับคะแนน 0 – 2,000 คะแนน ระดับ ไม่พอใจ
- 2.2) ระดับคะแนน 2,001 – 4,000 คะแนน ระดับ พอใจ
- 2.3) ระดับคะแนน 4,001 – 6,000 คะแนน ระดับ พอใจมาก
- การคำนวณหาค่าร้อยละ ดังนี้

$$\text{ร้อยละของความพึงพอใจในแต่ละประเด็นการพัฒนา} = \frac{\text{คะแนนความพึงพอใจในแต่ละประเด็นการพัฒนา} \times 100}{\text{คะแนนความพึงพอใจเต็มทั้งหมดในแต่ละประเด็นการพัฒนา}} \\ (6,000 \text{ คะแนน})$$

3) ตามประเด็นการพัฒนาในแต่ละยุทธศาสตร์

- คะแนนความพึงพอใจเต็มทั้งหมดในแต่ละประเด็นการพัฒนา 1,000 คะแนน
(10คะแนน x 100ชุด)

3.1) ระดับคะแนน	0 – 333	คะแนน ระดับ ไม่พอใจ
3.2) ระดับคะแนน	334 – 666	คะแนน ระดับ พอใจ
3.3) ระดับคะแนน	667 – 1,000	คะแนน ระดับ พอใจมาก

- การคำนวณหาค่าร้อยละ ดังนี้

$$\text{ร้อยละของความพึงพอใจในแต่ละประเด็นฯ} = \frac{\text{คะแนนความพึงพอใจในแต่ละประเด็นการพัฒนา} \times 100}{\text{คะแนนความพึงพอใจเต็มทั้งหมดในแต่ละประเด็นการพัฒนา}} \\ (1,000 \text{ คะแนน})$$

2. ผลการประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อผลการดำเนินงาน (โครงการ/กิจกรรม)

ขององค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเสในการพัฒนาและส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมตามยุทธศาสตร์และประเด็นการพัฒนา ดังนี้

***หมายเหตุ : แบบประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อผลการดำเนินงานฯ ปรากฏตามเอกสารภาคผนวก

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. จำนวนประชากรที่ทำแบบประเมิน จำนวน 100 คน

1.1 เพศชาย	จำนวน	45	คน
1.2 เพศหญิง	จำนวน	55	คน

2. อายุ

2.1 ต่ำกว่า 25 ปี	จำนวน	13	คน
2.2 ระหว่าง 25 - 40 ปี	จำนวน	26	คน
2.3 ระหว่าง 41 - 60 ปี	จำนวน	40	คน
2.4 มากกว่า 60 ปี	จำนวน	21	คน

3. การศึกษา

3.1 ต่ำกว่าประถม/ประถมศึกษา	จำนวน	40	คน
3.2 มัธยม/ปวช./ปวส./เทียบเท่า	จำนวน	46	คน
3.3 ปริญญาตรี	จำนวน	9	คน
3.4 สูงกว่าปริญญาตรี	จำนวน	5	คน

4. อาชีพ

4.1	รับราชการ	จำนวน	3	คน
4.2	รับจ้าง/เกษตรกร	จำนวน	65	คน
4.3	เอกชน/รัฐวิสาหกิจ/ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	จำนวน	10	คน
4.4	นักเรียน/นักศึกษา	จำนวน	14	คน
4.5	อื่นๆ	จำนวน	8	คน

***หมายเหตุ : แบบสรุปข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินความพึงพอใจปรากฏตามเอกสารภาคผนวก

ส่วนที่ 2 ผลการประเมินความพึงพอใจ

***หมายเหตุ : แบบสรุปผลการประเมินความพึงพอใจปรากฏตามเอกสารภาคผนวก

2.1 แบบสรุปผลคะแนนความพึงพอใจในภาพรวมตามยุทธศาสตร์การพัฒนาและตามประเด็นการพัฒนา ประจำปีงบประมาณ 2564

ยุทธศาสตร์ การพัฒนา	ประเด็นการพัฒนา									รวม	คิดคำนวณ เปอร์เซ็นต์
	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6	ป.7	ป.8	ป.9		
ย.1	760	690	752	763	698	760	785	840	878	6,926	76.95
ย.2	645	650	630	626	658	639	620	630	622	5,720	63.55
ย.3	800	793	762	772	780	792	778	793	795	7,065	78.50
ย.4	666	620	638	652	660	645	650	638	649	5,818	64.64
ย.5	830	811	825	765	760	780	835	840	829	7,275	80.83
ย.6	670	666	675	668	674	669	780	792	796	6,300	70.00
รวม	4,371	4,230	4,282	4,246	4,230	4,285	4,448	4,533	4,569	39,104	72.41
เปอร์เซ็นต์	72.85	70.50	71.37	70.77	70.50	71.42	74.13	75.55	76.15		

จากตารางสรุปผลคะแนนความพึงพอใจในภาพรวมตามยุทธศาสตร์การพัฒนาและตามประเด็นการพัฒนา ประจำปีงบประมาณ 2564 ข้างต้นสามารถแสดงเป็นตารางย่อยและมีระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีผลต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเส้โดยปรากฏรายละเอียดดังนี้

2.1.1 สรุปตามยุทธศาสตร์การพัฒนา (ภาพรวมทั้งหมด)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	คะแนนความพึงพอใจ (เต็ม 9,000 คะแนน)	ระดับ ความพึงพอใจ
1. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	6,926	พอใจมาก
2. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	5,720	พอใจ
3. การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม	7,065	พอใจมาก
4. การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	5,818	พอใจ
5. การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม	7,275	พอใจมาก
6. การพัฒนาองค์กรและบริหารจัดการและการพัฒนาบุคลากรของท้องถิ่น	6,390	พอใจมาก
รวม (เต็ม 54,000 คะแนน)	39,194	

2.1.2 สรุปตามยุทธศาสตร์การพัฒนา (ภาพรวมทั้งหมด)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ระดับความพึงพอใจ (%)		
	พอใจมาก	พอใจ	ไม่พอใจ
1. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	76.96	-	-
2. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	-	63.56	-
3. การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม	78.50	-	-
4. การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	-	64.64	-
5. การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม	80.83	-	-
6. การพัฒนาองค์กรและบริหารจัดการและการพัฒนาบุคลากรของท้องถิ่น	71.00	-	-
ภาพรวม	72.58	-	-

2.1.3 สรุปตามประเด็นการพัฒนา (ภาพรวมทั้งหมด)

ประเด็นการพัฒนา	คะแนนความพึงพอใจ (เต็ม 6,000 คะแนน)	ระดับ ความพึงพอใจ
1. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	4,371	พอใจมาก
2. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	4,230	พอใจมาก
3. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	4,282	พอใจมาก
4. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่อสาธารณะ	4,246	พอใจมาก
5. มีความโปร่งใสในการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	4,230	พอใจมาก
6. มีการดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	4,285	พอใจมาก
7. ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหา	4,448	พอใจมาก
8. มีการแก้ไขปัญหาและการตอบสนองความต้องการของประชาชน	4,533	พอใจมาก
9. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	4,569	พอใจมาก
รวม (เต็ม 54,000 คะแนน)	39,194	

2.1.4 สรุปตามประเด็นการพัฒนา (ภาพรวมทั้งหมด)

ประเด็นการพัฒนา	ระดับความพึงพอใจ (%)		
	พอใจมาก	พอใจ	ไม่พอใจ
1. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	72.85	-	-
2. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	70.50	-	-
3. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	71.36	-	-
4. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่อสาธารณะ	70.77	-	-
5. มีความโปร่งใสในการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	70.25	-	-
6. มีการดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	71.42	-	-
7. ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหา	74.13	-	-
8. มีการแก้ไขปัญหาและการตอบสนองความต้องการของประชาชน	75.60	-	-
9. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	76.15	-	-
ภาพรวม	72.58	-	-

2.1.5 สรุปแยกตามยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นการพัฒนา	คะแนนความพึงพอใจ (เต็ม 1,000 คะแนน)	ระดับความพึงพอใจ
1. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	760	พอใจมาก
2. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	690	พอใจมาก
3. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	752	พอใจมาก
4. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่อสาธารณะ	763	พอใจมาก
5. มีความโปร่งใสในการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	698	พอใจมาก
6. มีการดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	760	พอใจมาก
7. ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหา	785	พอใจมาก
8. มีการแก้ไขปัญหาและการตอบสนองความต้องการของประชาชน	840	พอใจมาก
9. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	878	พอใจมาก
รวม (เต็ม 9,000 คะแนน)	6,926	พอใจมาก

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

ความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นการพัฒนา	คะแนนความพึงพอใจ (เต็ม 1,000 คะแนน)	ระดับความพึงพอใจ
1. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	645	พอใจ
2. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	650	พอใจ
3. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	630	พอใจ
4. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่อสาธารณะ	626	พอใจ
5. มีความโปร่งใสในการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	658	พอใจ
6. มีการดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	639	พอใจ
7. ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหา	620	พอใจ
8. มีการแก้ไขปัญหาและการตอบสนองความต้องการของประชาชน	630	พอใจ
9. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	622	พอใจ
รวม (เต็ม 9,000 คะแนน)	5,720	พอใจมาก

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม

ความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นการพัฒนา	คะแนนความพึงพอใจ (เต็ม 1,000 คะแนน)	ระดับความพึงพอใจ
1. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	800	พอใจมาก
2. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	793	พอใจมาก
3. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	762	พอใจมาก
4. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่อสาธารณะ	772	พอใจมาก
5. มีความโปร่งใสในการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	780	พอใจมาก
6. มีการดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	792	พอใจมาก
7. ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหา	778	พอใจมาก
8. มีการแก้ไขปัญหาและการตอบสนองความต้องการของประชาชน	793	พอใจมาก
9. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	795	พอใจมาก
รวม (เต็ม 9,000 คะแนน)	7,065	พอใจมาก

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นการพัฒนา	คะแนนความพึงพอใจ (เต็ม 1,000 คะแนน)	ระดับความพึงพอใจ
1. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	666	พอใจมาก
2. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	620	พอใจมาก
3. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	638	พอใจมาก
4. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่อสาธารณะ	652	พอใจมาก
5. มีความโปร่งใสในการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	660	พอใจมาก
6. มีการดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	645	พอใจมาก
7. ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหา	650	พอใจมาก
8. มีการแก้ไขปัญหาและการตอบสนองความต้องการของประชาชน	638	พอใจมาก
9. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	649	พอใจมาก
รวม (เต็ม 9,000 คะแนน)	5,818	พอใจมาก

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม

ความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นการพัฒนา	คะแนนความพึงพอใจ (เต็ม 1,000 คะแนน)	ระดับความพึงพอใจ
1. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	830	พอใจมาก
2. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	811	พอใจมาก
3. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	825	พอใจมาก
4. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่อสาธารณะ	765	พอใจมาก
5. มีความโปร่งใสในการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	760	พอใจมาก
6. มีการดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	780	พอใจมาก
7. ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหา	835	พอใจมาก
8. มีการแก้ไขปัญหาและการตอบสนองความต้องการของประชาชน	840	พอใจมาก
9. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	829	พอใจมาก
รวม (เต็ม 9,000 คะแนน)	7,275	พอใจมาก

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารและการพัฒนาบุคลากรของท้องถิ่น

ความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นการพัฒนา	คะแนนความพึงพอใจ (เต็ม 1,000 คะแนน)	ระดับความพึงพอใจ
1. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม	670	พอใจมาก
2. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม	666	พอใจมาก
3. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม	675	พอใจมาก
4. มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่อสาธารณะ	668	พอใจมาก
5. มีความโปร่งใสในการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	674	พอใจมาก
6. มีการดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	669	พอใจมาก
7. ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหา	780	พอใจมาก
8. มีการแก้ไขปัญหาและการตอบสนองความต้องการของประชาชน	792	พอใจมาก
9. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม	796	พอใจมาก
รวม (เต็ม 9,000 คะแนน)	6,390	พอใจมาก

ส่วนที่ 6

สรุปรายงานผลและเสนอความเห็นการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

1. สรุปผลการใช้จ่ายงบประมาณตามสถานะการเงินการคลัง ประจำปีงบประมาณ 2564 ของ องค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเส อำเภอลิเกา จังหวัดตรัง สามารถสรุปได้ ดังนี้ (งบตามข้อบัญญัติ)

งบประมาณรายจ่ายประจำปี 2564	จำนวน	32,768,000บาท
งบประมาณที่ดำเนินการไปแล้ว 1 ต.ค. 63-30 ก.ย. 64	จำนวน	16,384,842 บาท
คิดเป็น ร้อยละของงบประมาณที่ดำเนินการไปแล้ว	เท่ากับ .	<u>ร้อยละ 50.00</u>

2. สรุปผลจำนวนโครงการที่ได้วางแผนไว้ตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 - 2565) ประจำปีงบประมาณ 2564

โครงการที่ได้วางแผนไว้รวมทุกยุทธศาสตร์	จำนวน 569 โครงการ
โครงการที่สามารถดำเนินการได้	จำนวน 72 โครงการ
ดังนั้น ร้อยละของโครงการที่สามารถดำเนินการได้	คิดเป็น <u>ร้อยละ 12.65</u>

โดยร้อยละของโครงการที่สามารถดำเนินการได้ทุกยุทธศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 12.65 ของจำนวนโครงการทั้งหมด โดยที่ยุทธศาสตร์ที่ 2 และยุทธศาสตร์ที่ 4 มีร้อยละของโครงการที่สามารถดำเนินการได้เพียงแค่ 0.00 ซึ่งถือว่าน้อยที่สุดจาก 6 ยุทธศาสตร์ เนื่องจากไม่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ ส่วนหนึ่งเพราะข้อจำกัดงบประมาณ อีกทั้งบุคลากรที่มีค่อนข้างจำกัดจึงไม่สามารถดำเนินโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่ยุทธศาสตร์ที่ 1 มีโครงการที่สามารถดำเนินการได้ถึง 14 โครงการ จากทั้งหมด 14 โครงการ ซึ่งถือว่ามากที่สุดในทุกยุทธศาสตร์ และรองลงมาคือยุทธศาสตร์ที่ 5 , 6 และยุทธศาสตร์ที่ 3 ตามลำดับ

3. ผลการดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณตามโครงการ จากข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และโครงการที่ใช้จ่ายงบประมาณมาจากแหล่งอื่นๆ สามารถจำแนก ได้ดังนี้

งบประมาณทั้งสิ้น	21,412,542	บาท	โดยแยกเป็นใช้จ่ายจาก
- ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย	16,384,842	บาท	
- เงินสะสม	1,727,700	บาท	
- เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ	3,300,000	บาท	

4. การประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเสในการพัฒนาและส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมตามยุทธศาสตร์และประเด็นการพัฒนา ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 พบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจอยู่ใน ระดับพอใจมาก คิดเป็นร้อยละ 72.58 ซึ่งเป็นระดับความพึงพอใจสูงสุด (ระดับความพึงพอใจมี 3 ระดับ คือ ไม่พอใจ /พอใจ/พอใจมาก)

➤ ระดับพอใจ (ตามยุทธศาสตร์การพัฒนา)	คิดเป็นร้อยละ <u>72.58</u>
- พอใจสูงสุด	ร้อยละ 80.83 (ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม)
- พอใจต่ำสุด	ร้อยละ 0.00 (ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว)
	ร้อยละ 0.00 (ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

➤ ระดับพอใจ (ตามประเด็นการพัฒนา) คิดเป็นร้อยละ 72.58

- พอใจสูงสุด ร้อยละ 76.15 (ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม)
- พอใจต่ำสุด ร้อยละ 70.25 (มีความโปร่งใสในการดำเนินโครงการ/กิจกรรม)

5. การวิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจ

5.1 วิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจ

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเสได้ดำเนินการประเมินความพึงพอใจของประชาชนตามยุทธศาสตร์การพัฒนา (6 ยุทธศาสตร์) และตามประเด็นการพัฒนา (9 ประเด็น) โดยแบ่งช่วงของผลการประเมินออกเป็น 3 ระดับ คือ ไม่พอใจ พอใจ พอใจมาก ซึ่งผลการประเมินทั้งตามยุทธศาสตร์การพัฒนาและประเด็นการพัฒนา ออกมาอยู่ในระดับพอใจมาก คิดเป็นร้อยละ 72.58

5.2 วิเคราะห์สาเหตุของผลการประเมินที่ได้

ด้วยการติดตามและประเมินผลครั้งนี้เป็นการสุ่มจากประชาชน จำนวน 100 คน โดยใช้ตัวชี้วัดของกรมฯ ซึ่งผลการประเมินครั้งนี้ ได้ผลคะแนนของความพึงพอใจออกมาในระดับที่สูง ร้อยละ 72.58 โดยที่ผลของคะแนนออกมาในระดับที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งผลคะแนนที่ออกมานั้นเมื่อนำเปรียบเทียบกับช่วงผลของการประเมินที่มีอยู่ 3 ระดับ คือ **ไม่พอใจ พอใจ และพอใจมาก** ปรากฏว่าทุกผลการประเมิน ทั้งการประเมินตามยุทธศาสตร์การพัฒนาทุกยุทธศาสตร์ และการประเมินที่แยกตามประเด็นการพัฒนาทุกประเด็นนั้นส่วนใหญ่อยู่ในระดับ **พอใจมาก** โดยมีเพียง 2 ยุทธศาสตร์ที่มีคะแนนความพึงพอใจ คือ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวและยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นั้นก็แสดงให้เห็นว่า การปฏิบัติงานทั้งหลายที่เกิดขึ้นขององค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเสบางส่วนได้ตอบโจทย์ความต้องการ ข้อเรียกร้องของประชาชนในพื้นที่ และก็มีอีกส่วนที่การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเสยังไม่ดำเนินงานทำให้มีความครอบคลุมและไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงจุดตรงประเด็น ซึ่งผลการประเมินที่ออกมานั้นนับว่าเป็นผลดีกับทุกฝ่ายในการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น และยังเป็นผลที่สะท้อนชีวิตผลของการบริหารงานของผู้บริหารได้ และสามารถนำผลการวิเคราะห์การประเมินไปวิเคราะห์ในการบริหารในโอกาสต่อไป ให้ปรากฏผลที่ดีเหมือนครั้งนี้และสามารถพัฒนาศักยภาพให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ความกินดีอยู่ดี และนำมาซึ่งความผาสุกให้กับประชาชนในพื้นที่

เมื่อแยกผลการวิเคราะห์การประเมินความพึงพอใจตามยุทธศาสตร์การพัฒนา ระดับความพึงพอใจสูงสุดอยู่ที่ ยุทธศาสตร์ที่ 5 คือการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม อยู่ที่ร้อยละ 80.83 สามารถวิเคราะห์ได้ว่าการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเส ในการจัดโครงการ/กิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม ไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมการออกกำลังกายให้ประชาชนภายในตำบลมีสุขภาพแข็งแรง รวมถึงการรณรงค์ป้องกันปัญหายาเสพติด และการส่งเสริมบริการด้านสาธารณสุข ที่สำคัญคือการสงเคราะห์ให้กับผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคเอดส์ และผู้สูงอายุ ให้มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี จึงเห็นได้ชัดว่าโครงการที่ได้จัดขึ้นนั้นตอบสนองความต้องการได้อย่างแท้จริง และจากผลคะแนนความพึงใจที่แยกตามยุทธศาสตร์การพัฒนาที่มีคะแนนความพึงพอใจต่ำสุด คือในด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว (ยุทธศาสตร์ที่ 2) และยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม(ยุทธศาสตร์ที่ 4) เนื่องจาก งบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่นมีอยู่อย่างจำกัด อีกทั้งมีข้อจำกัดในด้านทรัพยากรบุคคลทำให้การนำโครงการไปปฏิบัติไม่ครอบคลุมเท่าที่ควร

ผลการวิเคราะห์เมื่อแยกตามประเด็นการพัฒนามีระดับคะแนนความพึงพอใจสูงสุดอยู่ที่ประเด็นที่ 1 คือ “ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม” อยู่ที่ร้อยละ 76.15 ซึ่งตอบโจทย์ของการปฏิบัติงานของทางองค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเส ได้เป็นอย่างดี เป็นไปตามนโยบายของผู้บริหารที่เน้นการกำหนดนโยบายหรือโครงการต่างๆ มาจากความต้องการของประชาชนหลัก จึงทำให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างตรงจุด จึงเป็นผลให้ผลการประเมินความพึงพอใจในประเด็นนี้ (มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม) มีระดับความพึงพอใจสูงสุด และผลคะแนนความพึงพอใจเมื่อแยกตามประเด็นการพัฒนา (9 ประเด็น) มีระดับคะแนนความพึงพอใจต่ำสุดอยู่ที่ประเด็นที่ 5 คือ “มีความโปร่งใสในการดำเนินโครงการ/กิจกรรม” อยู่ที่ร้อยละ 70.25 ซึ่งโดยปกติแล้วทาง อบต.กะลาเส ก็ได้ดำเนินการตามขั้นตอน และระเบียบปฏิบัติอย่างเคร่งครัด สามารถตรวจสอบได้ทุกขั้นตอนการปฏิบัติงาน แต่ผลคะแนนที่ได้ต่ำในด้านนี้อาจเป็นเพราะประชาชนมีทัศนคติในแง่ลบต่อส่วนราชการ หรือผู้ปฏิบัติงาน โดยคิดว่าการปฏิบัติราชการโดยส่วนใหญ่ไม่ค่อยโปร่งใส หรือมีการทุจริตเกิดขึ้นบ่อยครั้ง ดังนั้น เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ทางหน่วยงานจะต้องเพิ่มมาตรการตรวจสอบโดยให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมให้มากขึ้น ประกอบกับ ชี้แจง ทำความเข้าใจกับประชาชนให้มากยิ่งขึ้น ในเรื่องการปฏิบัติงานว่ามีขั้นตอน ระเบียบแบบแผนปฏิบัติอย่างไร เพื่อให้เกิดความมั่นใจแก่ประชาชน และเพื่อให้องค์กรมีการพัฒนา และปฏิบัติงานสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริงจึงอาจทำให้เกิดประเด็นดังกล่าวขึ้นมาได้ แต่อย่างไรก็ตาม ก็ถือได้ว่าคะแนนที่ปรากฏไม่ได้แตกต่างกับระดับคะแนนความพึงพอใจสูงสุด และเมื่อเราดูคะแนนระดับความพึงพอใจก็อยู่ในระดับ “พอใจมาก” เช่นเดียวกันกับประเด็นการพัฒนาที่ 1 นั่นเอง

ปัญหาและอุปสรรคในการติดตามประเมินผล

แผนโครงการมีจำนวนมากเกินไปซึ่งไม่สามารถทำได้หมด เพราะวางแผนเตรียมไว้สำหรับการของบประมาณจากหน่วยงานภายนอกด้วย และกฎ ระเบียบ วิธีการปฏิบัติงานที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่บ่อยครั้ง

ข้อเสนอแนะ

องค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเสได้ดำเนินงานจนบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ได้เป็นอย่างดี ถือได้ว่าตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างตรงประเด็น ถูกต้อง เทียบธรรม เห็นควรดำเนินการต่อไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง และในส่วนของกรวางแผนงานโครงการที่บรรจุไว้ในแผนพัฒนา มีจำนวนโครงการเยอะเกินไป ไม่สอดคล้องกับงบประมาณที่มี เห็นควรตัดตอนโครงการออกให้เหลือไว้เฉพาะโครงการที่คาดว่าจะมีการดำเนินการจริง ตามลำดับสำคัญ และหากมีงบประมาณได้รับเพิ่มเติมเข้ามา ก็ควรนำแผนมาปรับตามความเหมาะสม และตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง ต่อไป

อนึ่ง ในการดำเนินงานตามนโยบายที่กล่าวข้างต้นนั้นจะไม่สามารถประสบผลสำเร็จได้เลย หากไม่ได้รับความร่วมมือที่ดีจากทุก ๆ ฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นจากฝ่ายบริหาร ฝ่ายสภาฯ ข้าราชการ และพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลกะลาเส ตลอดจนส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ภาคส่วนอื่นๆ และประชาชนในพื้นที่ตำบลกะลาเส ทุกท่าน เนื่องจากการพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า จะต้องอาศัยความเป็น น้ำหนึ่งใจเดียวกัน จึงจะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาให้ไปสู่เป้าหมายที่เราปรารถนา เพื่อความเจริญก้าวหน้าของตำบลกะลาเส และเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของพี่น้องประชาชนชาวตำบลกะลาเสต่อไป

